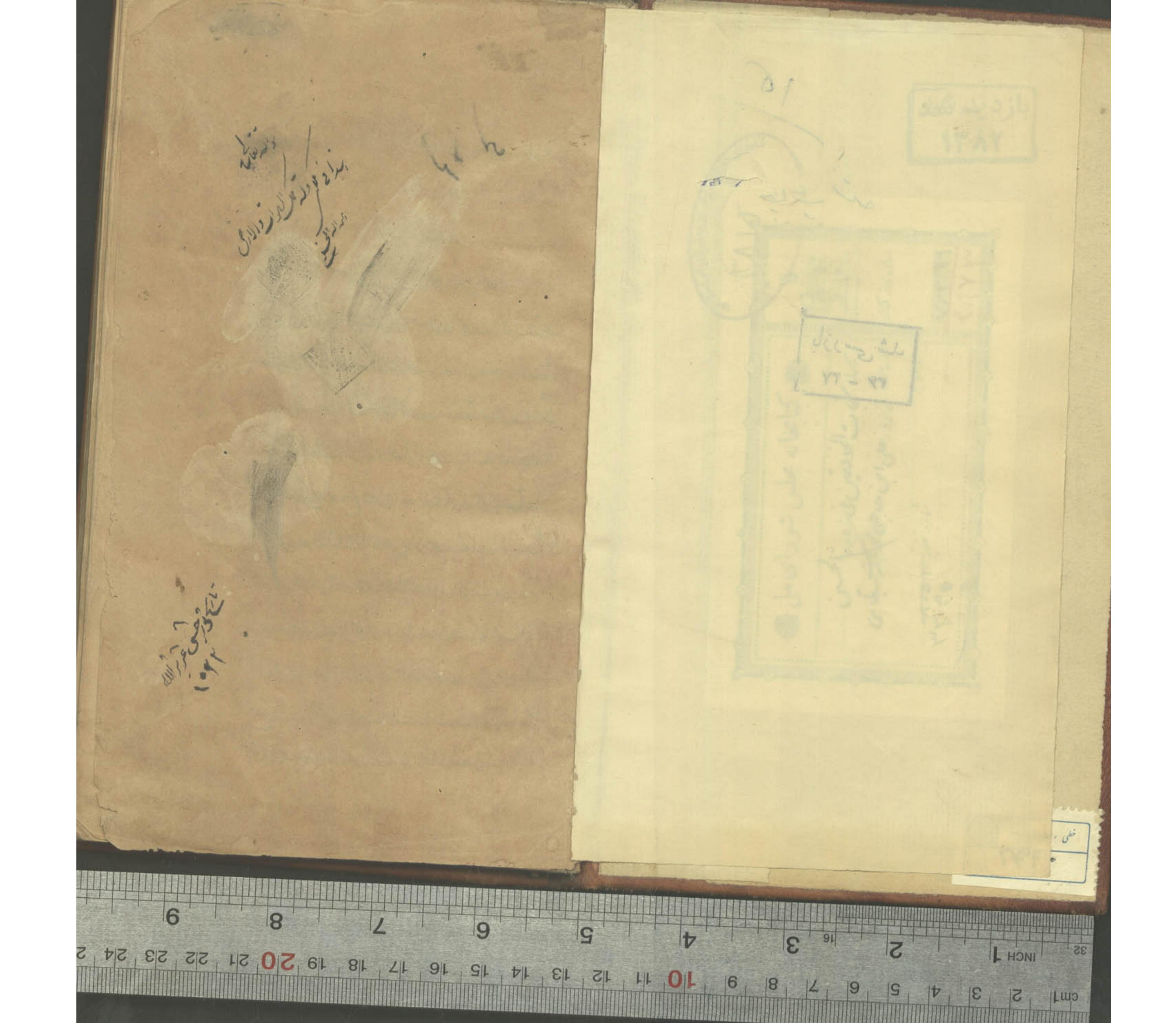

۱۵
چاپ نشده
بازرسی شد
۳۷ - ۳۶
بازدید شد
۱۳۸۲
کتابخانه مجلس شورای ملی

وبه نستعين

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمدك اللهم يا من شرفنا بحضور روضة الامام الذي
لا يدرك ثاره احد الا الله وبابه باب الله ومن زاره زار الله
ومن ذريته الائمة النجباء وتربته شفاء من كل داء وفي تحت
قبته اجابة الدعاء والنظر الى فوق قبته غفران الذنوب
لمن عصى وموضع قبره معراج الملائكة الى السماء ولزائره
شرفا وفضلا لا يحصى ولا يحسب ايام زائره من عمره
تفضلا من الله تعالى ولا تموتون الا شهيدا سعيدا
ويدخلون قبل الخلائق باربعين عاما في الجنة الماوى
ويكونون يوم القيمة تحت اللواء ويجلسون تحت العرش
مع سيد الشهداء ولتاركه ذما شديدا شنيعا وهو
عاق رسول الله وائمة الهدى وينقص الله من عمره

بدل

بدل كل حول حولا وان دخل الجنة كان دون المؤمنين فيها
وله الحسرة يوم الحسرة اما بعد وجرم خطير اكثيرا
چنين گويد مستغرق بحر عصيان وفنا في فناي نوروز علي
ابن حاجي محمد باقر سبطاي كه در ايامي كه مرحله پيماي طريق
سعادت بودم وبا قدم صدق وارادت احرام طواف مرقد
سيد الخافقين ومصداق حسين مني وانا من حسين نمودم
بتحرير اين فضائل منيفه واحاديث شريفه پرداختم كه
منشأ زيادتي شوق اين حقير سراپا تقصير در زيارت آن
سرور مظلومان وساير شيعيان گردد واز كتب معتبره محدثين
از علما رضوان الله عليهم اجمعين اخباريكه در بيان فضيلت
زيارت جناب سيد الشهداء روحي وروح العالمين له الفداء
بود انتخاب نمودم ومسمى نمودم بنجاة الخافقين في زيارة الحسين
ومشتمل نمودم بر يك مقدمه وهشت باب مقدمه بدانكه
علماى اعلام اختلاف نموده اند در اينكه آيا زيارت آنحضرت
واجب است يا مستحب آنچه از عنوان جمعى محدثين از علما ظاهر

مقدمه

میل بوجوب بلکه از جمعی صریح وجوب است مثل صدوق
چنانچه در ریاض الشهادة ازاو نقل نموده و مجلسیین
سید عبدالله شبر اعلی الله مقامه در کتاب جامع الاحکام
ازان دو بزرگوار نقل نموده و قائلین بوجوب زیارت آن
بزرگوار بسیارند مثل محمد بن قولویه قمی در کامل الزیارات
مکانیکه عنوان بابی را قرار داده که باب ان زیارة الحسین ع
فرض و عهد لازم له و لجمیع الائمة علی کل مؤمن و شیخ حر عاملی
در [illegible] وسائل مکانیکه عنوان بابی را نیز چنین قرار داده
باب وجوب زیارة الحسین و الائمة علی شیعتهم کفایة و غیر
این دو بزرگوار از نقله اخبار زیرا که قاعده محدثین ثلث متقدمین
و متأخرین و غالب نقله اخبار و محدثین اینست که چون عنوان
بابی را ذکر فرمودند اخبار آن باب را بتمامه نقل فرمودند
و در آن باب متعرض حمل و جمع آن اخبار نشدند آنچه از عنوان ظاهر
میشود فتوی و مذهب ایشان خواهد بود و این بر متتبع
در اخبار پوشیده نیست و همچنین صاحب حدائق فرموده که

والاخبار

والاخبار فی فضل زیارته مستفیضة و الظاهر من کثیر منها
الوجوب و الیه یمیل کلام بعض اصحابنا و لیس بذلک البعید
وعلامه مجلسی ره در تحفة الزائر فرموده است و بحسب احادیث
وجوب زیارت آنحضرت دعوی یکمرتبه نهایت قوت دارد
و شیعه که بر این تهدیدات و تاکیدات مطلع شوند و با قدرت
ترک نمایند در غایت ضعف ایمان خواهند بود و احوط
آنست که در زیارت آنحضرت و حضرت رسول ص بلکه هر امامی
در مرتبه اول بقصد سنت نکند بلکه بقصد قربت تنها بعمل
آورد و باری اخبار دیگر دلالت دارد بر اینکه زیارت آنحضرت واجب
است بسیار است از انجمله حدیثی است که در کامل الزیارات و
وسائل از حضرت امام محمد باقر ع روایت شده که آنحضرت فرمودند
مروا شیعتنا بزیارة قبر الحسین ع فان اتیانه مفترض علی کل
مؤمن یقر للحسین بالامامة من الله عز و جل یعنی امر کنید شیعیان
ما را بزیارت قبر امام حسین ع بدرستیکه زیارت آنسرور
واجب است بر هر مؤمنی که اقرار نماید بامامت او از جانب خداوند

عالمیان واز انجمله نیز حدیثی است که در کامل الزیارات و وسائل از جناب امام جعفر صادق ع روایت شده که فرمودند لو ان احدکم حج دهره ثم لم یزر الحسین لکان تارکا حقا من حقوق رسول الله ص لان حق رسول الله ص فریضة من الله واجبة علی کل مسلم یعنی هرگاه یکی از شما حج نماید در جمیع روزگار خود پس در آیند نه زیارت نماید قبر امام حسین را هر آینه ترک نموده است حقی از حقوق رسول خدا را بدرستیکه حق رسول خدا فریضه است از جانب خدا و واجب است بر هر مسلمانی و در کامل الزیارات بدل لفظ لان حق رسول الله ص فریضة حق الحسین فریضة نقل نموده واز انجمله حدیثی است که نیز در وسائل از جناب امام محمد باقر علیه السلام روایت شده که فرمودند مروا شیعتنا بزیارة الحسین فان اتیانه یزید فی الرزق و یمد فی العمر و یدفع مدافع السوء و اتیانه مفروض علی کل مؤمن یقر للحسین بالامامة من الله عز وجل یعنی امر نمائید شیعیان ما را بزیارت الحسین علیه السلام

بدرستیکه

بدرستیکه زیارت او زیاده مینماید روزی را و طولانی مینماید عمر را و بر طرف مینماید بدیها را و زیارت او واجب شده است بر هر مؤمنی که اقرار نماید از برای آنحضرت بامامت از جانب خداوند عز وجل واز انجمله حدیثی است که در وسائل نیز از حضرت صادق آل محمد روایت نموده که فرمودند زیارة الحسین ابن علی واجبة علی کل من یقر للحسین بالامامة و ترجمه این حدیث از سابق معلوم میشود واز انجمله حدیثی است که در کامل الزیارات از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده که فرمودند با ام سعید که تزورین قبر الحسین ع قلت نعم قال یا ام سعید زوریه فان زیارته واجبة علی الرجال والنساء یعنی ای ام سعید زیارت مینمائید شما مرقد امام حسین ع میکوید عرض کردم بلی فرمودند ای ام سعید زیارت نما قبر منور آنحضرت را بدرستیکه زیارت آنحضرت واجب است بر مردان و زنان واز انجمله حدیثی است که نیز در وسائل از هرون ابن خارجه از حضرت صادق ع روایت نموده

که سئلته عمن ترک زیارت الحسین من غیر علة فقال
هذا الرجل من اهل النار یعنی هرون بن خارجه میگوید
که سؤال نمودم از حضرت صادق ع از حال کسیکه ترک نماید
زیارت آنحضرت را بدون عذر و علتی پس فرمود
که این شخص از اهل جهنم است نعوذ بالله من غضبه و از آنجمله
حدیثی است که علامه مجلسی ره در تحفة الزائر از مخو
اوایل و اواخر حضرت امام محمد باقر ع بسند صحیح روایت
نموده که آن بزرگوار فرمودند امر کنید شیعیان ما را بزیارت
حسین علی بدرستی که زیارت آنحضرت ع دفع مینماید
خانه فرود آمدن و غرق شدن و سوخته شدن و در
دویدن و زیارت آنحضرت ع فرض است برای هر که اقرار
نماید بر حسین بامامت از جانب خداوند عالمیان و مؤید
این قول است اخبار دیگر که از آنجمله حدیثی است که در کامل
الزیارة و وسائل از حضرت امام جعفر صادق ع روایت شده
در حدیث طویلی که بعضی از آنحدیث اینست که راوی حدیث میگوید

آخر

عرض کردم بآنسرور که ما تقول فیمن ترک زیارته یعنی
الحسین و هو یقدر علی ذلک قال اقول انه قد عق
رسول الله ص و عقنا و استخف بامر هو له و من زاره کان
الله له من وراء حوائجه و کفی ما اهمه من امر دنیاه
و انه لیجلب الرزق علی العبد و یخلف علیه ما انفق و یغفر
له خمسین الف سنة و یرجع الی اهله و ما علیه وزر و لا
خطیئة الا و قد محیت من صحیفته الی ان قال و یجعل له بکل
درهم انفقه عشرة الاف درهم فان الله نظر لک و ذخرها
لک یعنی چه میفرمائید در حق کسیکه ترک نماید زیارت
امام حسین را و قادر بر زیارت آن باشد فرمودند میگویم
که او عاق رسول خدا ص و عاق ما ائمه اطهار شده است و سبک
شمرده است امریرا که برای او منافع است و هر که زیارت کند آنسرور را
خداوند عالم حوائج او را متکفل گردد و کفایت مهمات دنیای
او مینماید و زیارت آنحضرت روزی را برای بنده میکشد و زیارت
مینماید آنچه خرج میکند خدا عوض میدهد و گناهان بخشا

سالم او را خدا بی‌امرزد و بر میگردد بسوی اهل خود و حال آنکه
هیچ گناهی و خطائی بر او نباشد مگر آنکه از نامهٔ عمل او محو شده
باشد تا اینکه آنحضرت فضایل زیارات آنحضرت را بیان نمودند
و فرمودند که او را میدهد خداوند عالم بعوض هر درهمی که او خرج کرده
باشد ده هزار درهم برای او ذخیره نماید و چون محشور شود
گویند باو که خداوند عالم این عوض را برای تو ذخیره کرده که
امروز برای تو برساند و از آنجمله حدیثی است که در کامل الزیارة
از ابی بکر حضرمی از جناب امام محمد باقر (ع) روایت نموده قال سمعته
یقول من اراد ان یعلم انه من اهل الجنة فیعرض حبنا علی قلبه
فان قبله فهو مؤمن و من کان محبا فلیرغب فی زیارة الحسین (ع)
فمن کان للحسین زوارا عرفناه بحب اهل البیت و کان من
اهل الجنة و من لم یکن للحسین زوارا کان ناقص الایمان یعنی
ابو بکر حضرمی میگوید که شنیدم از مخبر اول و آخر حضرت
امام محمد باقر (ع) که فرمودند کسیکه اراده نماید اینکه بداند که او
از اهل بهشت است پس امتحان نماید خود را و عرض کند محبت ما

اهل

اهل بیت را بر قلب خودش پس اگر قبول محبت ما نمود پس بداند
که مؤمن است و بعد از آن از برای قبول محبت اهل بیت علامتی
فرمودند و آن اینست که کسیکه بوده باشد محب ما اهل بیت پس
نشانش آن اینست که رغبت نماید در زیارت امام حسین علیه السلام
پس کسیکه بوده باشد از برای حسین (ع) محب و زوار میشناسید آنحضرت را
که واجب شده است از برای ما اهل بیت و میباشد از اهل بهشت
و کسی که نبوده باشد زوار حسین ناقص الایمان خواهد بود و از
آنجمله حدیثی است که هشام ابن سالم از حضرت صادق روایت
نموده که بعضی از آن حدیث اینست قال (ع) ما لمن ترک زیارته رغبة عنه
قال الحسرة یوم الحسرة یعنی هشام میگوید عرض کردم چه چیز است
از برای کسیکه ترک نماید زیارت آنحضرت را و اعراض نماید از
زیارت آنحضرت فرمودند از برای او حسرت است در روز حسرت
که روز قیامت باشد و از آنجمله حدیثی است که در کتاب مذکور از
علی بن میمون از حضرت صادق (ع) روایت نموده که قال سمعت ابا عبد الله
یقول لو ان احدکم حج الف حجة ثم لم یأت قبر الحسین (ع) لکان

قد ترک حقا من حقوق محمد ص وسئل عن ذلک فقال حق الحسین
مفروض علی کل مسلم یعنی علی بن میمون میگوید که شنیدم از
حضرت صادق ع که فرمودند که بدرستی و تحقیق که هرگاه یکی از
شما حج نماید هزار حج پس نرود بزیارت قبر امام حسین علیه السلم
هر آینه میباشد آن شخص که ترک نموده است حقی از حقوق محمد ص را
وسؤال کرده شد از این فرمودند که حق حسین ع واجب است
بر هر مسلمانی و از انجمله حدیثی است که در کتاب مذکور و
وسائل مرویست از منصور بن حازم قال سمعته یقول من اتی
علیه حول لم یأت قبر الحسین نقص الله من عمره حولا ولو قلت
ان احدکم تموت قبل اجله ثلثین سنة لکنت صادقا وذلک انکم
تترکون زیارته فلا تدعوها یمد الله فی اعمارکم و تزید فی
ارزاقکم واذا ترکتم زیارته نقص الله من اعمارکم وارزاقکم فتنافسوا
فی زیارته ولا تدعوا ذلک فان الحسین ابن علی علیه السلم
شاهد لکم عند الله وعند رسوله وعند علی و فاطمه علیها السلم
یعنی منصور میگوید که شنیدم از آن بزرگوار که فرمودند کسیکه بگذرد

براو

براو یکسال و نرود بسوی قبر حسین ع کم مینماید خداوند عالم
از عمر او سالی و هرگاه که بگویم یکی از شماها میمیرد پیش از اجل
خود بسی سال هر آینه راست گفته ام و این بجهت ترک زیارت
آنسرور است پس شماها ترک منمائید زیارت آنحضرت را زیرا
که طول میکشد عمر شما و زیاده میشود روزیهای شما پس
رغبت نمائید در زیارت آنسرور و ترک منمائید پس بدرستی
که حسین بن علی شاهد است از برای شما نزد خداوند عالم و نزد
رسول خدا ص و نزد علی ابن ابی طالب و نزد فاطمه زهرا و از انجمله
حدیثی است که در کتاب مذکور و وسائل از عقبة ابن مصعب
از حضرت صادق ع روایت نموده قال من لم یأت قبر الحسین ع
حتی یموت کان منتقص الایمان منتقص الدین ان دخل الجنة کان
دون المؤمنین فیها یعنی حضرت صادق ع فرمودند کسیکه زیارت
ننماید قبر حسین ع تا وقتیکه بمیرد ناقص الایمان مرده است
و ناقص الدین و هرگاه داخل بهشت شود پست تر از مومنان
دیگر خواهد بود و از انجمله حدیثی است که در وسائل از حنان ابن سدیر

از حضرت صادق روایت نموده زوروا یعنی الحسین ولا
تجفوه فانه سید الشهداء وسید شباب اهل الجنة
یعنی چنان میگوید که گفت صادق آل محمد که زیارت نمائید
اورا یعنی جفا ننمائید آنسرور را بسبب ترک زیارت بتحقیق که
آنسرور آقای شهیدان و آقای جوانان اهل بهشت است واز
انجمله حدیثی است که در کتاب مذکور از حضرت صادق
مرویست قال من لم یات قبر الحسین فقد حرم خیرا کثیرا
ونقص من عمره سنة یعنی حضرت صادق فرمودند کسیکه
ترک نماید زیارت قبر حسین را پس بتحقیق که نا امید شده است
خیر بسیار را وکم میشود از عمر او یکسال واز انجمله حدیثی است
که در کتاب مذکور از عبد الملک از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده
قال لا تدع زیارة قبر حسین ابن علی ومر اصحابك بذلك
یمد الله فی عمرك ویزید فی رزقك ویحییك سعیدا ولا یمیتك
الا شهیدا ویکتبك سعیدا یعنی حضرت صادق فرمودند
ترک منمائید زیارت قبر حسین ابن علی وامر کنید اصحاب خودرا

بزیارت

بزیارت آنسرور که طول میدهد خداوند عالم در عمر او وزیاد
مینماید روزی ترا وزنده میگرداند ترا در حالتیکه سعید باشی
ونمیمیری مگر اینکه شهید خواهی شد ومینویسد خداوند
نام ترا در دیوان سعدا واز انجمله حدیثی است که در وسائل
از محمد بن مسلم از حضرت امام محمد باقر روایت نموده قال
من لم یات زیارة قبر الحسین من شیعتنا کان منتقص الایمان
منتقص الدین یعنی آنسرور فرمودند کسیکه از شیعیان ما بزیارت
قبر حسین نرود خواهد بود ناقص الایمان وناقص الدین
واز انجمله حدیثی است که در کتاب مذکور از حضرت صادق
روایت شده قال من لم یات قبر الحسین وهو یزعم انه لنا
شیعة حتی یموت فلیس لنا هو بشیعة وان کان من اهل الجنة
فهو ضیفان اهل الجنة یعنی حضرت صادق فرمودند کسیکه
ترک نماید زیارت قبر حسین را تا وقتیکه بمیرد وگمان نماید
که او از شیعیان ماست پس از شیعیان ما نیست وهرگاه بوده
باشد از اهل بهشت پس آنشخص مهمان اهل بهشت خواهد بود

مؤلف گوید سرّ اینکه تارک زیارت آنحضرت هرگاه از اهل بهشت
باشد باین معنی که از خوبان و اهل مغفرت باشد و با وجود
این میمان اهل بهشت است و در آن دار الخلد مکان مستقری
نخواهد داشت این است که چون نظر بعضی اخبار خداوند
عالم بهشت عنبر سرشت را از نور مقدس حسین مظلوم
روحی و روح العالمین له الفداء خلق فرموده پس جمیع بهشت
متعلق بآن سرور خواهد بود بنا بر این پس کسی که با قدم صدق
و ارادت مرحله پیمای طریق سعادت نشود در زمان حیوة
خود و با کمال خضوع و خشوع بر روضه عرش درجه آن سرور
حاضر نشود چگونه میشود که در روضات جنات که حسن و بهاء
و ضیاء آن از نور معطر مطهر آنحضرت است مکان مستقری
داشته باشد و از اینجا معلوم میشود نکته حدیث مشهوری که
در روز قیامت که زائرین سید الشهداء روحی و روح العالمین له الفداء
که در زیر عرش خداوند عالم با آن سرور قرار گرفته اند ایشان را در آنجا
تکلیف رفتن بهشت عنبر سرشت مینمایند ایشان از رفتن اباء و

امتناع

امتناع مینمایند و در جواب میگویند که لقای آن سرور را
خوشتر است از بهشت و حور و غلمان زیرا که بهشت و حور
و غلمان از نور حضرت حسین است پس حسین مظلوم اصل
بهشت است پس چگونه زائرین از اصل تخلف بورزند و بفرع
روانه شوند جا دارد که باین مقال مترنم شوند **نظم**
حدیث روضه نگویم گل بهشت نبویم • جمال حور نجویم روان بسوی
تو باشم • بمجمعی که درآیند شاهدان دو عالم • نظر بسوی تو دارم
غلام روی تو باشم • آقا جان یا حسین مؤلف رو سیاه با حال
تباه بخاک پای مبارکت عرض مینماید • در آن نفس که بمیرم در
آرزوی تو باشم • بدان امید دهم جان که خاک کوی تو باشم •
بوقت صبح قیامت که سر ز خاک برآرم • بگفتگوی تو خیزم و بجستجوی
تو باشم • بخوابگاه عدم گر هزار سال بخسبم • ز خواب عاقبت آگه
ببوی موی تو باشم • از آنجمله حدیثی است که در کتاب مذکور از
حنان سدیر روایت کرده است قال کنت عند ابی جعفر علیه السلام
فقال لرجل من اهل الکوفه تزور الحسین کل جمعه قال لا قال

فی کل شهر قال لا قال ففی کل سنة قال لا فقال ابو جعفر
انک لمحروم من الخیر الحدیث یعنی حنان میگوید که در خدمت حضرت
امام محمد باقر بودم پس آنحضرت فرمودند بشخصی از اهل کوفه
که زیارت میشماری تو حسین را در هر سالی زیارت میشماری عرض
کردند پس آنحضرت فرمودند تو محروم شده‌ای
فرمود در هر جمعه فرمود در هر ماهی عرض کرد نه فرمودند
از خیر و از آنجمله حدیثی است که در کتاب مذکور
و باقی کتب اخبار از سلیمان بن خالد روایت شده است قال
سمعت ابا عبد الله یقول عجبا لاقوام یزعمون انهم شیعة لنا
یقولون ان احدهم یمر به دهر لا یأتی قبر الحسین جفاء
منه و تهاونا و عجزا و کسلا اما والله لو یعلم ما فیه من الفضل
قال فضلا کثیرا اما اول ما یصیبه ان یغفر له ما مضی من
ذنوبه و یقال له استانف العمل یعنی گفت سلیمان که شنیدم از
حضرت امام جعفر صادق که فرمودند عجب دارم از قومیکه گمان
میکنند که از شیعه ما میباشند بتحقیق که میگذرد بر یکی از
ایشان عمر او و زیارت نمیکند امام حسین را از روی تهاون و

وسستی

و سستی و تنبلی آگاه باشید قسم بخدا اگر میدانند چه فضیلت
در زیارت هست هر آینه سستی و تنبلی نکنند راوی عرض کرد
که چه فضیلت در زیارت آنسرور است فرمود که فضیلت بسیار
است و اول چیزی که باو میرسد آنست که گناهان گذشته
اش را می آمرزند و میگویند که از سر گیر و از آنجمله حدیثی است
که علامه مجلسی در تحفة الزائر روایت نموده که حضرت صادق
با ابان بن تغلب گفت که ای ابان چند گاه هست که زیارت قبر
امام حسین نکرده گفت مدتیست فرمود که سبحان الله العظیم
تو از سرکرده های شیعیانی و ترک زیارت آنحضرت میکنی هر که
زیارت آنسرور نماید حق تعالی بنویسد از برای او بعدد هر گامی
حسنه و محو کند از برای او بهر گامی گناهی و بیامرزد گناهان
گذشته و آینده او را بتحقیق که چون آنحضرت شهید شد بر قبر
آنحضرت شهید شد فرود آمد هفتاد هزار ملک ژولیده
مو گرد آلود و بر آنحضرت گریه و نوحه میکنند تا روز قیامت
و از این قبیل احادیث بسیار است که مشتمل بر تاکید و تحریص

زیارت آنسرور است و مؤید این اخبار است اخباریکه
دلالت دارد که زیارت آنحضرت را باید بجا آورد اگر چه در
حال خوف و ترس باشد چنانچه اشاره بنقل آن اخبار
خواهد شد بلکه نظر بآن اخبار قول بوجوب بسیار قوی
دارد نظر باینکه جمیع عبادات در حال خوف و ترس و امثال
آن ساقط میشود یا منجر ببدل میشود و در خصوص زیارت
آنسرور فرموده اند ترک مکن ولکن چونکه اجماع منعقد است
در این اعصار بر استحباب بنا بر این حکم بوجوب مشکل است
با وجود اعراض اصحاب از این اخبار و در احکام مستحبه این نوع
تاکیدات و تهدیدات بسیار است از قبیل غسل جنابت و نماز
جماعت و امثال آن ولیکن شیعیان و محبان هرگاه مطلع بر این
تاکیدات و تهدیدات شوند و قادر بر حضور مرقد باهر
النور آنحضرت باشند و با وجود این ترک زیارت آنسرور
نمایند غایت ظلم و جفا در حق خود خواهند نمود و چگونه
امید شفاعت از آنسرور خواهند داشت و چگونه ادعای

اخلاص

اخلاص و محبت بآنسرور می نمایند با وجود اینکه دولت
ابوبکر حضرمی که سابقا گذشت از جمله مفهوم و دلالت داشت
که هر کس مایل بزیارت آنسرور نباشد محب اهل بیت نیست
باری بسیار جرأت میخواهد که با وجود قدرت ترک زیارت
آنسرور نماید و شاید سر اینکه خداوند عالم زیارت آن
سرور را بر عباد واجب نگردانیده این باشد که چون
آنحضرت مظهر رحمة واسعه خداوند عالم میباشند
زیرا که ائمه هدی و سادات عالمیان را از نسل مبارک
ایشان قرار داد نموده و تربت منور آنسرور را شفای امراض
و موضع قبر مطهر او معراج ملائکه سموات و تحت قبه
آنحضرت را محل استجابت دعوات و نظر بفوق قبه مبارک
او را باعث آمرزش خطیئات و زیارت آنحضرت را سبب طول
عمر و وسعت رزق و عفو سیئات و قلوب اهل ایمان را
مایل بآن شفیع عصاة نموده چنانچه فی کتابات در حدیثی
فرموده است ان للحسین معرفة مکنونة فی قلوب اهل الایمان

بلکه موافق بعضی از روایات بهشت عنبر سرشت را از نور منور
آنسرور خلق نموده وهمچنین کلید شفاعت کبری در روز قیامت
بدست مبارک آنحضرت خواهد بود چنانچه روایتی بنظر رسیده
کرامت بر حوض پیغمبر در روز قیامت هزار صف خواهند بود
هفصد و نود و نه صف بشفاعت جناب سید الشهدا داخل بهشت
خواهند شد و یکصف دیگر بشفاعت باقی ائمه علیهم السلام
و بسا بود که اکثر مردم ترک میکردند زیارت آنسرور را چنانچه
واجبات دیگر را ترک میکنند و باین سبب مستوجب غضب خداوند
عالم میشوند پس خداوند عالم نخواست که بسبب سید الشهداء آن
کسی را داخل جهنم کند بلکه آنسرور را مظهر رحمت واسعه خود نموده
که فراگرفته است جمیع اشیا را و هر گاه واجب مینمود منافات
داشت با این مرحله که مذکور شد **باب اول** در بیان فضیلت زیارت
آنسرور است بطریق اطلاق و اختصاص بزمانی دون زمانی
ندارد و آن بر چند قسم است قسمی است که دلالت دارد بر اینکه زیارت
آنحضرت را باید بجا آورد اگر چه در حال خوف و ترس باشد و احادیث

در این

در این باب بسیار است از **انجمله** حدیث صحیح است که در کامل الزیارة
و وسائل و باقی کتب اخبار سیما تحفة الزائر مرویست از معویه
بن عمار که گفت روزی بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
مشرف شدم آنسرور مشغول نماز بودند چون فارغ شدند
شنیدم که مناجات میکردند و با پروردگار خود عرض میکردند ای
خداوندیکه مخصوص گردانیده ما را بکرامت و وعده داده ما را
بشفاعت و علوم رسالت را بما داده و ما را وارث پیغمبران
گردانیده و ختم گردانیده و ختم کرده بما امتهای گذشته را و علم
گذشته و آینده را بما داده و ما را مخصوص بوصیت پیغمبر
گردانیده و دلهای مردم را بسوی ما مایل گردانیده بیامرز مرا
و برادران مرا و زیارت کننده گان قبر حسین را الذین انفقوا
اموالهم واشخصوا ابدانهم رغبة فی برنا ورجاء لما عندک
فی صلتنا وسرورا ادخلوه علی نبیک صلواتک علیه و آله یعنی
آنچنان اشخاصیکه خرج کردند مالهای خود را و بیرون آوردند
از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای

تو در صله ما و برای شاد گردانیدن پیغمبر تو و اجابت نمودن
ایشان امر ما را و برای خشم که بر دشمنان داخل کرده اند و برای
ایشان خوشنودی تو است پس مکافات ده ایشانرا از جانب ما
بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه
ایشان باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند
بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار
و معاندی را و هر ضعیف و شدید از خلقت را و شر شیطان جن
و انس را و بده بایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در دور
شدن از وطنهای خود و اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان
و اهالی و خویشان خود خداوندا دشمنان ما عیب کردند
بر ایشان بر بیرون آمدن ایشان بزیارت ما پس این مانع نشد
ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن از روی مخالفت فارحم
تلك الوجوه التي غيرتها الشمس وارحم تلك الخدود التي تقلبت على
حفرة ابي عبد الله وارحم تلك الاعين التي جرت دموعها رحمة
لنا وارحم تلك القلوب التي جزعت واحترقت لنا وارحم الصرخة التي

كانت

كانت لنا يعني پس رحم كن آن روها که آفتاب متغیر گردانیده است
و رحم کن گونها و رویهای ایشانرا که میگردانند و میمالند بر روی
قبر امام حسین ع و رحم کن آن دیده ها که از برای ایشان جاری
شد برای ترحم بر ما و رحم کن آن دلهائی را که جزع کرده و سوخته اند
از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما بلند
کرده اند خداوندا این جانها و این بدنها را بتو میسپارم تا سیراب گردانی
ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی پس پیوسته آنحضرت
باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد عرض کردم آن
دعا را که من از شما شنیدم اگر در حق کسی مینمودید که خدا را نمیشناخت
گمان داشتم که آتش جهنم باو نرسد هرگز والله آرزو کردم که زیارت
آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمودند که چه بسیار نزدیکی
تو با آنحضرت و چه مانع است ترا ای معویه از زیارت ترک زیارت
آنحضرت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم که این قدر فضیلت دارد
فرمود که ای معویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت دعا میکنند
در آسمانها زیاده از آنهایند که دعا میکنند در زمین ترک مکن زیارت

اندوه را برای خوف از احدی که هرکه از برای خوف ترک
زیارت کند انقدر حسرت برد و آرزو کند که کاش انقدر میماند
نزد قبر آنحضرت که آنجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری
که خدا ببیند ترا در میان آنها که دعا میکند برای ایشان
رسول خدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین آیا نمیخواهی
که از آنها باشی که در قیامت بیایند و بر ایشان هیچ گناهی نباشد
آیا نمیخواهی که از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول ص با ایشان
مصافحه میکند و از الجمله حدیثی است که در تحفة الزائر بسند
معتبر از زراره منقول است که عرض کردم بخدمت حضرت امام
محمد باقر که چه میفرمائی در باب کسیکه پدرت حضرت حسین را
زیارت کند با ترس فرمود که خدا ایمن میکرداند او را در روز
قیامت که همه کس ترسان باشند و باستقبال او آیند ملائکه
و او را بشارت دهند و گویند مترس و اندوهناک مباش
که این روز رستگاری و فیروزی تو است و از الجمله حدیثی
است که در کامل الزیارة و وسائل و تحفة الزائر از ابن بکیر

روایت شده که ابن بکیر میگوید که بحضرت صادق ع عرض کردم
که میروم بزیارت قبر امام حسین و دلم ترسان و هراسان
است تا برمیگردم از ترس خلیفه و اتباع و لشکر او فرمود یا ابن
بکیر اما تحب ان یراک الله فینا خائفا اما تعلم انه من خاف لخوفنا
اظله الله فی ظل عرشه وکان یحدثه الحسین تحت العرش و
آمنه الله تعالی من فزع یوم القیمة یفزع الناس ولا یفزع
فان فزع وقرته الملائکة وسکنت قلبه بالبشارة یعنی ای ابن
بکیر آیا دوست نداری که خدا ترا ببیند که از برای ما ترسانی
مگر نمیدانی که کسیکه از برای ما خائف و ترسان باشد حق تعالی
او را در قیامت در سایه عرش خود جای دهد و حضرت امام
حسین در زیر عرش با او سخن گوید و او را ایمن کرداند خدای تعالی
از ترسهای روز قیامت مردم بترسند و او نترسد و اگر ترسد
ملائکه او را بشارت دهند و ترسش را زایل کرده باشند و از الجمله
حدیثی که در وسائل و کامل الزیارة از زرارة بن اعین مرویست
قال قلت لابی جعفر ع ما تقول فیمن زار اباک علی خوف قال یؤمنه

امنه يوم الفزع الاكبر و تلقاه الملئكة بالبشارة و يقال له لا تخف
و لا تحزن هذا يومك الذي فيه سرورك يعني زرارة ميگويد
كه من عرض كردم با امام محمد باقر ع كه چه ميفرمائيد در خصوص
كسيكه زيارت نمايد پدر بزرگوار شما حسين را در حال خوف
فرمودند كه ايمن ميگرداند او را خداوند عالم در روز فزع اكبر
كه روز قيامت است و ملائكه ملاقات مينمايند او را مادامي كه و بشارت
دهند او را و گويند مترس و اندوهناك مشو اين روزيست
كه خداوند عالم ترا در اين روز رستگار نموده و از انجمله
حديثي است كه در وسائل از محمد بن مسلم روايت شده در
حديث طويلي كه مضمون بعضي از ان حديث اينست قال له هل
تاتي قبر الحسين قلت نعم على خوف و وجل فقال ما كان من
هذا اشد فالثواب فيه على قدر الخوف و من خاف في اتيانه
امن الله روعته يوم يقوم الناس لرب العالمين و انصرف
بالمغفرة و سلمت عليه الملائكة و زاره النبي ص و انقلب بنعمة
من الله و فضل لم يمسسهم سوء و اتبع رضوان الله الحديث

يعني

يعني محمد بن مسلم ميگويد كه حضرت امام جعفر صادق عليه السلم
بمن فرمودند كه ايا ميروي بزيارت قبر امام حسين عليه السلم
عرض نمودم كه بلي ميروم لكن با خوف و ترس ميباشم فرمودند
كه هر چه بوده باشد از اين شديدتر پس ثواب در ان بقدر
خوف است و كسيكه در زيارت انحضرت بترسد ايمن گرداند
خداوند عالم ترس او را در روزيكه برميخيزند مردم كه روز قيامت است
و برميگردد از زيارت انحضرت با امرزش و رحمت ميفرستند
بر او ملئكه و زيارت ميكند او را پيغمبر ص و منقلب ميشود
بفضل و رحمت و نعمت از جانب خداوند عالم و نميرسد
ايشان را بدي و پيروي مينمايد خوشنودي خداوند عالم را
و از اين قبيل احاديث بسيار است كه دلالت دارد كه با وجود خوف
و ترس ترك زيارت انحضرت نبايد نمود و شايد مراد اين باشد
كه خوفهاي سهل كه مبتني بر احتمالات بعيده باشد يا خوف منافع
دنيويه يا فوت مالي يا ضرر سهلي از خفي و اهانتي از اين گونه
چيزها را نبايد مانع نمود چنانچه علامه مجلسي حمل بر اين نموده

وقسمی است که در بیان جواز تأخیر زیارت آنحضرت است
بانیطوریکه تا چند مدت از برای فقیر و غنی جایز است تأخیر
زیارت آنسرور و احادیث نیز در این باب بسیار است و از انجمله
حدیثی است که شیخ طوسی در کتاب تهذیب الاحکام از جناب امام
جعفر صادق ع روایت نموده قال حق علی الغنی ان یأتی قبر
الحسین بن علی ع فی السنة مرتین وحق علی الفقیر ان یأتی
فی السنة مرة یعنی حضرت صادق ع فرمودند که حق و لازم است
بر مالدار اینکه زیارت نماید قبر حسین ابن علی ع را در سالی
دو مرتبه و حق و لازم بر فقیر اینکه زیارت نماید آنسرور را
در سالی یکمرتبه و در کامل الزیارة نیز بهمین قسم مسطور است
و از انجمله حدیثی است که در تهذیب الاحکام از ابی الجارود روایت
شده که میگوید بمحضر او اول و آخر حضرت امام محمد باقر ع
فرمودند که چه مقدار فاصله است میان تو و میان قبر امام حسین ع
عرض کردم که یکروز و چیزی علاوه بر این فرمودند که هرگاه بوده
باشد منزل ما مثل انقدر دیگر منزل شما واقع است هر آینه

ان

ان مکانرا محل هجرت خود قرار میدادم و از انجمله حدیثی است
که در کتاب مذکور از حضرت امام رضا ع روایت نموده قال
من اتی قبر الحسین فی السنة ثلث مرات امن من الفقر یعنی حضرت
فرمودند کسیکه زیارت کند قبر امام حسین را سالی سه مرتبه
ایمن میشود از فقر و پریشانی و از انجمله حدیثی است که در کتاب
مذکور از داود بن فرقد روایت نموده قال قلت لابی عبدالله ع
ما لمن زار الحسین فی کل شهر من الثواب قال له من الثواب ثواب
مائة الف شهید من شهداء بدر یعنی داود بن فرقد میگوید عرض
کردم بجناب امام جعفر صادق ع چه ثواب است از برای کسیکه
زیارت کند امام حسین ع را در هر ماهی فرمودند از برای او است
ثواب صد هزار شهید از شهدای بدر و از انجمله حدیثی است که
در کامل الزیارة از حضرت صادق ع روایت شده که آنسرور بعلی
بن میمون و ذکر فرمودند که یا علی شنیده ام که جمعی از شیعیان
هستند که یکسال و دو سال میگذرد بر ایشان و بزیارت امام
حسین نمیروند گفتم فدای تو شوم جمعی را میشناسم که چنین اند

فرمودند والله که ایشان بهرهٔ خود را خطا کرده اند از ثواب
خدا میل کرده اند و از مجاورت محمد مصطفی ص دور شده اند
گفتم فدای تو شوم در هر چندگاه زیارت آنحضرت باید کرد
فرمودند اگر بتواند در هر ماه آنحضرت را زیارت کنند گفتم
نمیتوانم زیرا که بدست خود کار مینمایم و کارهای مردم در
دست من است و یکروز از مکان خود نمیتوانم غایب شد
فرمودند تو و هر که بدست خود کار نماید معذور است و مقصود
من کسی بود که بدست خود کار نکند از آنها که اگر هر جمعه بروند
برایشان آسانست و ایشان را در نزد خدا و رسول خدا ص روز
قیامت عذری نخواهد بود گفتم اگر شخصی را بنیابت خود بفرستند
جایز است فرمود بلی اما رفتن خودش ثوابش بیشتر است و نزد
پروردگارش بهتر است که خدا تو را ببیند شبها بیداری
میکشی و در روزها تعب میکشید پس حقتعالی بنظر رحمت بسوی
او میکند که فردوس اعلی برا او واجب میشود که با محمد ص و اهلبیت او
بوده باشد چون رغبت کنید در چنین ثوابی و از اهل آن باشید

واز

واز آنجمله حدیثی است که در کامل الزیاره و تحفة الزائر از حلبی
مرویست که از حضرت صادق ع پرسید از زیارت امام حسین
فرمود که در سالی یکمرتبه بروید میترسم اگر بیشتر بروید
در میان مخالفان مشهور شوید و از آنجمله حدیثی است که در
کامل الزیاره از علی ابن حمزه مرویست قال قال الرضا علیه السلم
لا تجفوه یاتیه الموسر فی کل اربعة اشهر و المعسر لا یکلف
نفسه الا وسعها یعنی علی ابن حمزه میگوید حضرت امام
رضا ع فرمودند جفا مکنید شما سید الشهدا را بترک زیارت
آنسرور و زیارت نمائید آنسرور را مالدار هر چهار ماه
یکمرتبه و فقیر بمشقت نیندازد خود را و هر قدر که ممکن او
شود بزیارت آنسرور مشرف شود و از آنجمله حدیثی است که
در کامل الزیاره و سایر کتب اخبار مسطور است که راوی
حدیث عرض نمود بحضرت صادق ع قال اهل لزیارة القبر صلوة
قال لیس له شیء مفروض قال و سئلته فی کم یوم یزاره قال
ما شئت یعنی از برای زیارت قبر آنسرور نماز نیست فرمودند

نماز واجب نیست راوی میگوید عرض کردم در چند روز
زیارت کنم آنسرور را فرمودند آنچه بتوانی و از انجمله حدیثی
است که در وسائل و کامل الزیارة و تحفة الزائر و سایر کتب
مزار مرویست از صفوان جمال که میگوید عرض کردم بحضرت
صادق ع که ومن یأتیه زائرا ثم ینصرف حتی یعود الیه وفی
کم یأتی وکم یسع الناس ترکه قال لا یسع اکثر من شهر واما بعید
الدار ففی کل ثلث سنین فلم یأته فقد عق رسول الله ص
وقطع حرمته الا من علة یعنی کسیکه بیاید بزیارت آنسرور
و بعد که برگردد باز در چه وقت برگردد بخدمت آنسرور و چه
وقت بیاید و چه قدر از زمان جایز است از برای ترک
زیارت آنحضرت آنسرور فرمودند جایز نیست ترک زیارت
آنحضرت بیشتر از یکماه واما کسانیکه دورند از آن سرور
پس در هر سه سال یکمرتبه بروند بزیارت آنسرور پس هرگاه
بگذرد سه سال و بزیارت آنحضرت مشرف نشود پس بتحقیق
که عاق رسول خدا ص خواهد بود و قطع حرمت آنحضرت نموده است

مکر

مکر در صورتیکه علتی داشته باشد که نتواند برود و از انجمله
حدیثی است که در کتب اخبار از صفوان جمال روایت نموده
قال سئلت اباعبدالله ع ونحن فی طریق المدینة ونرید مکة
فقلت له یا بن رسول الله ص ما لی اراک کئیبا حزینا منکسرا فقال
لی لو تسمع ما اسمع لشغلک عن مسئلتی قلت ما الذی تسمع قال
ابتهال الملائکة علی قتلة امیر المؤمنین ع وعلی قتلة الحسین ع
ونوح الجن علیهما وبکاء الملائکة الذین حوله وشدة جزعهم
فمن یتهیأ مع هذا بطعام وشراب ونوم قلت له فمن یأتیه
زائرا ثم ینصرف حتی یعود الیه وفی کم یؤتی وکم یسع الناس ترکه
قال اما القریب فلا اقل من شهر واما البعید الدار ففی کل
ثلث سنین فما جاز الثلث سنین فقد عق رسول الله ص
وقطع رحمه الا من علة ولو یعلم زائر الحسین ع ما یدخل علی
رسول الله ص وما یصل الیه من الفرح والی امیر المؤمنین ع
والی فاطمة والی الائمة وشهداء اهل البیت وما ینقلب من
دعائهم له وما له فی ذلک من الثواب فی العاجل والآجل والمذخور

له عند الله لاعيان يكون ما تم داره ما بقى وان زاره لم يخرج
من وطنه فما يقع قدمه على شيء الا دعا له فاذا وقعت الشمس
عليه اكلت ذنوبه كما تاكل النار الحطب وما يبقى عليه من
ذنوبه شيئا فينصرف عليه وما من ذنبه قد رفع له من الدرجات
ما لا ينا له المتشحط في دمه في سبيل الله ويوكل به ملك يقوم
مقامه ويستغفر له حتى يرجع الى الزيارة ويمضي ثلث سنين
او يموت يعني صفوان ميكويد كه سؤال نمودم از حضرت صادق
درحاليكه ما در راه مدينه بوديم واراده مكه داشتيم پس عرض
كردم يابن رسول الله چرا شما را غمكين ودلكير ودلشكسته مى
بينم فرمود اكر بشنوى انچه من ميشنوم هر اينه سؤال نمى
كردى عرض كردم كه چه چيز ميشنويد فرمود كه تضرع ملائكه
در دركاه خدا ولعنت كردن بر قاتلان امير المؤمنين عليه السلام
وبر قاتلان امام حسين ونوحه كردن جنيان براى ايشان وكريه
ملائكه كه در دور ضريح امام حسين اند واز بسيارى اندوه
ايشان كسيكه اينها را بشنود كى خوردن واشاميدن وخواب كردن

براو

براو كوارا ميباشد كفتم كسيكه بزيارت انحضرت بيايد وبر
كردد ديكر كى بيايد وبر كردد بزيارت اسنور وهر چند كاه بايد
رفت وچند كاه كنجايش دارد ترك نمودن زيارت اسنور را
فرمودند كه اما نزديك پس زياده از يكماه ترك زيارت انحضرت نكند
وكسيكه خانه اش دور باشد هر سه سال يكبرتبه بايد برود واكر
زياده از سه سال ترك نمايد بيعذرى وعلتى عاق حضرت
رسول ص شده است وقطع رحم انحضرت كرده است واكر بدانند
زيارت كننده حسين ع كه حضرت رسول الله ص وحضرت امير
المؤمنين ع وحضرت فاطمه ع واماماه وشهيدان اهل بيت
چه مقدار خوشحال ميشوند بزيارت انحضرت وچه دعاها
در حق او ميكنند وچه ثوابها حق تعالى در دنيا باو ميدهد
وچه اجرها براى او ذخيره مينمايد كه در اخرت براو برساند
هر اينه دوست دارد كه تا زنده باشد در جوار انحضرت باشد
وبدرستيكه زيارت كننده انحضرت چون از خانه بيرون ميرود
بر هر چيز كه قدم ميكذارد براى او دعا ميكند وچون افتاب

براو میتابد کناهانش را میخورد چنانچه اتش هیزم را میخورد
و بر میکردد از روزیکه هیچ کناهی براو نباشد و درجه چندی
برای او بلند نمایند که تا بان درجه نرسد مکر کسیکه در جهاد در
راه خدا در خون خود غلطیده باشد و حق تعالی از جانب او
ملکی را موکل کرده اند که در روضه منوره معطر انسرور قائم مقام
او باشد و از برای او طلب امرزش نماید تا بزیارت انحضرت بر
کردد یا سر سال بکذرد یا بر کردد بمیرد و از انجمله حدیثی است که
در اکثر کتب اخبار مسطور است قال ابو عبد الله ع انه یصلی
عند قبر الحسین اربعة الاف ملك من طلوع الفجر الی ان تغیب
الشمس ثم تصعدون وینزل مثلهم فیصلون الی طلوع الفجر
فلا ینبغی للمسلم ان یتخلف عن زیارته قبره اکثر من اربعة اشهر
یعنی حضرت صادق ع فرمودند بتحقیق که نماز میکنند در
نزد قبر جد ما امام حسین ع چهار هزار ملك از طلوع فجر تا
غروب افتاب بعد از ان بالا میروند و مثل انها نازل میکردند و فرود میایند
مثل ایشان در ان بقعه مطهره پس نماز میکنند تا طلوع صبح

پس سزاوار نیست از برای مسلم اینکه تخلف بورزد از زیارت
قبر انحضرت بیشتر از چهار سال مؤلف کوید که چون
روایات در این باب مختلف وارد شده است لابد است از جمع
بین اخبار و جمعی که اقرب از همه است اینست که اخبار دیکر دلالت
دارد بر اینکه کمتر از یکماه کمتر از زیارت احسن و ترک نباید نمود حمل
کرد بر اشخاصیکه منزل ایشان بکربلای معلی نزدیك باشد
مثل منزل مسیب و بغداد و نجف و حله چنانچه در بعضی از اخبار
هست واما القریب و اخبار دیکر دلالت دارد بر چهار ماه حمل باید
نمود بر کسانیکه منزل ایشان دورتر باشد مثل کرمانشاهان
و امثال ان اخبار دیکر دلالت دارد بر اینکه زیاده از سر سال تخلف
نباید نمود حمل نمود بر اشخاصیکه بعید باشد منزل ایشان و
اخبار دیکر چهار سال است بر ابعد از ایشان یا اینکه اغنیای
متوسط الحال چهار سال یکمرتبه و اغنیای دنیا مالدار هر
سال یکمرتبه بروند چنانچه علامه مجلسی وجه اخیر را بیان نموده
است خداوند عالم جمیع دوستان و شیعیان و محبان را الا اقل

هر سه سال یکمرتبه بروضهٔ منورهٔ آنحضرت مشرف شوند
و در کتاب مزار سید عبد الله شبر و تحفة الزائر سید بن
طاوس نقل شده است از محمد بن احمد بن داود که گفت من
همسایه داشتم که او را علی بن محمد میگفتند گفت که من هر ماه
یکدفعه بزیارت امام حسین ع میرفتم و چون سنم بالا
رفت و جسمم ضعیف شد مدتی نرفتم بعد از مدتی پیاده
روانه شدم و در مدت چند روز بکربلا رسیدم و زیارت
و نماز کردم و چون بخواب رفتم دیدم که حضرت امام حسین ع
از قبر بیرون آمده است و بمن میگوید چرا جفا نمودی
و پیشتر بمن نیکوکار بودی گفتم ای سید و مولای من جسمم
ضعیف شده و پایم قوت ندارد و در این وقت ترسیدم که
آخر عمر من باشد چند روز راه آمدم تا بزیارت رسیدم او
و روایتی از شما بما رسیده است میخواهم که از زبان شما بشنوم
فرمود که بگو گفتم که روایت میکنند که شما گفته اید هر که بزیارت
من آید در حیوة خود من زیارت کنم او را بعد از وفات او فرمود

که بلی

که بلی من گفته ام و اگر او را در آتش جهنم بیابم بیرون می آورم در
تحفة الزائر بسند معتبر از موسی بن جعفر ع منقول است که هر که سالی
سه دفعه بزیارت امام حسین ع مشرف شود از پریشانی و فقر
ایمن گردد در کتاب بحار الانوار مذکور است که هر کس در خدمت
سید الشهداء ارواحنا و روح العالمین له الفداء یکروز بسر برد
در نامهٔ عمل او ثواب هزار شب قدر نوشته خواهد شد و در کامل
الزیارة و وسائل و جامع الاحکام از عبد الله بن ابی یعفور روایت
نموده قال سمعت ابا عبد الله ع یقول لرجل من موالیه یا فلان
اتزور قبر الحسین بن علی ع قال نعم انی ازوره بین ثلث سنین
مرة فقال له و هو مصفر اما و الله الذی لا اله الا هو لو زرته
کان افضل لک مما انت فیه فقال له جعلت فداک اکل هذا
الفضل فقال نعم و الله لو انی حدثتکم بفضل زیارته و فضل
قبره لترکتم الحج راسا و ما حج منکم احد ویحک اما علمت ان الله
اتخذ کربلاء حرما امنا مبارکا قبل ان یتخذ مکة حرما قال ابن
ابی یعفور فقلت له قد فرض الله على الناس حج البیت و لم یذکر

زیارة قبر الحسین فقال ع وان کان کذلک فان هذا شیء

جعله الله هکذا اما سمعت قول جدی امیر المؤمنین ان باطن

القدم احق بالمسح من ظاهر القدم ولکن الله فرض هذا علی العباد

او ما علمت ان الموقف لو کان فی الحرم کان افضل لاجل الحرم

ولکن الله صنع ذلک فی غیر الحرم یعنی عبد الله بن ابی یعفور

میگوید که شنیدم از جناب صادق آل محمد که فرمودند بمردی

از دوستان خود ای فلان آیا زیارت مینمائی قبر حسین را

آنشخص عرض کرد بلی من زیارت مینمایم آنسرور را میان سال

یکمرتبه پس آنسرور بآنشخص فرمودند در حالتی که صورت

مبارک ایشان زرد شده بود که ای فلان قسم بخداوندی که

نیست خدائی مگر او هرگاه آنحضرت را زیارت نمائی خواهد

بود افضل از برای تو از آنچه تو در آن هستی آنشخص میگوید

عرض کردم آیا این همه فضل در زیارت آنسرور است فرمودند

بلی قسم بخداوند عالم هرگاه من شما را خبر دهم بفضل زیارت

آنسرور و فضل قبر مطهر او هر آینه ترک مینمائید حج را بالمره

و حج نخواهد نمود احدی از شما ای فلان وای بر تو آیا نمیدانی

که خداوند عالم اخذ نمود کربلا را حرم و امن مبارک پیش از آنکه

اخذ نماید مکه را حرم و ابن ابی یعفور میگوید که بآنحضرت عرض

کردم هرگاه این قدر و فضیلت در زیارت آنسرور است پس

چرا واجب نموده خداوند عالم بر مردمان حج خانه خود را و ذکر

نفرموده زیارت قبر امام حسین ع حضرت صادق ع در جواب

او فرمودند و اگر چه چنین است و خداوند عالم موافق مصلحت

کامله خود چنین قرار داد نموده است ولکن از مصلحت کامله

باطنی کسی مطلع نیست آیا نشنیدی فرمایش جدم امیر المؤمنین را

که میفرمودند که باطن قدم سزاوارتر است بمسح نمودن از ظاهر

قدم ولکن خداوند مسح ظاهر قدم را واجب نموده نه باطن را

آیا نمیدانی اینکه هرگاه موقف بوده باشد در حرم بود افضل از آن

جهت حرم ولکن خداوند عالم موقف را در غیر حرم قرار داد نمود

پس باین قیاسات و استجابات نمیتوان تکلم در این مقامات

نمود زیرا که خداوند عالم خود مطلع است بر مصالح و حکم احکام

خود و هو العالم قسمی است که دلالت دارد براینکه
زیارت آنسرور باعث زیادتی رزق و موجب طول عمر
و سبب آمرزش گناهان گذشته و آینده میشود و علماء
مجلسی ره در تحفة الزائر فرموده است که زیاده از صد سند
معتبر از امام جعفر صادق علیه السلم و امام موسی کاظم
و سایر ائمه علیهم السلم منقولست که زیارت حسین علیه السلم
ابن علی ع موجب آمرزش گناهان گذشته و آینده است
و این حقیر بهر روزگار رقعه ای از آن اخبار را ثبت نماده ذکر
مینمایم تا باعث زیادتی شوق زائرین شود علاوه بر
آنچه در سابق ذکر شد در کامل الزیاره و جامع الاحکام و
غیرهما از امام محمد باقر ع منقولست که فرمودند که الحسین
صاحب کربلاء قتل مظلوما مکروبا عطشانا لهفانا
فآلی الله عزوجل علی نفسه ان لا یاتیه لهفان ولا مکروب
ولا مذنب ولا مغموم ولا عطشان ولا من به عاهة ثم دعی
عنده وتقرب بالحسین بن علی الی الله عزوجل الا نفس الله

کامل الزیاره

کربته

کربته واعطاه مسألته وغفر ذنبه ومدّ فی عمره وبسط فی
رزقه فاعتبروا یا اولی الابصار یعنی بدرستی و تحقیق که
حسین شهید کربلا صلوات الله علیه کشته شد مظلوم و غمناک
و با شدت الم تشنگی و اضطراب شهید شده است پس حق
تعالی بذات مقدس خود قسم خورده است که هر مضطر و
مکروب و غمگین و گناهکار و تشنه و دردناک و بیماری که
بزیارت برود و نزد آنحضرت دعا کند و تقرب جوید بدرگاه
خداوند عالم با آنحضرت البته حقتعالی غمش را برطرف کند و
سؤالش را اجابت و عطا فرماید و گناهانش را بیامرزد و عمرش را
دراز کند و روزیش را فراخ نماید پس عبرت گیرید ایصاحب
بصیرتها و ایضا در تحفة الزائر روایت نموده که حضرت صادق
فرموده است که هر که از شیعیان ما حضرت امام حسین علیه السلم
زیارت کند برنگردد مگر اینکه همه گناهانش آمرزیده شود
و نوشته شود بهر گامی که بردارد و هر گامی که چهارپایش بر
دارد هزار حسنه و محو نماید از او هزار درجه از گناه و بلند

جامع الاحکام

کند از برای او هزار درجه در جامع الاحکام و کامل الزیارة و
تحفة الزائر از محمد بن مروان روایت نموده که گفت شنیدم از
حضرت صادق ع که فرمود و زوروا الحسین ع و لو کل سنة
فان کل من اتاه عارفا بحقه غیر جاحد له لم یکن له عوض غیر
الجنة و رزق رزقا واسعا و اتاه الله من قبله بفرج عاجل
یعنی زیارت نمائید حضرت امام حسین ع را و هر چند سالی
یکمرتبه باشد پس بتحقیق کسی که زیارت نماید آنسرور را و عارف
بحق آنسرور باشد نمی باشد عوضی از برای او سوای بهشت
و روزی داده میشود روزی واسعی و میدهند خداوند
عالم بآنشخص از جانب خود گشایش روزی و ایضا در کامل الزیارة
در باب ثواب من زار الحسین عارفا بحقه هفت حدیث ایراد
نموده باین لفظ بطرق متعدده من زار الحسین عارفا بحقه
غفر له ما تقدم من ذنبه و ما تاخر یعنی کسیکه زیارت
نماید حسین ع در حالتی که عارف بحق آنسرور باشد بخشیده
میشود از برای او گناهانی که پیش کرده و گناهانی که بعد

خواهد

خواهد نمود و ایضا در باب ان زیارة الحسین تحبط الذنوب
از حضرت امام موسی کاظم ع روایت نموده است که ادنی ما
یثاب به زائر الحسین بشاطئ الفرات اذا عرف حقه و حرمته و
ولایته ان یغفر له ما تقدم من ذنبه و ما تاخر یعنی پستتر
چیزی که ثواب داده میشود بزوار حسین ع هرگاه عارف باشد
حق و حرمت و ولایت آنسرور را اینست که بخشیده شود از برا
او گناهانیکه پیش نموده و گناهانی که بعد خواهد نمود و
ایضا در آن باب از عبد الله بن یحیی کاهلی روایت نموده که حضرت
صادق ع فرمودند من اراد ان یکون فی کرامة الله یوم القیمة
و فی شفاعة محمد ص فلیکن للحسین زائرا ینال من الله افضل
الکرامة و حسن الثواب و لا یسأله عن ذنب فی حیوة الدنیا
و لو کانت ذنوبه عدد رمل عالج و جبال تهامة و زبد البحر ان
الحسین قتل مظلوما مضطهدا عطشانا هو و اهل بیته و
اصحابه یعنی کسی که خواهد که در روز قیامت در کرامت خدا و
شفاعت محمد ص باشد باید که زیارت کننده حسین باشد تا بیابد

از خدا بهترین کرامتها و ثواب نیکو و از او بپرسند کناهو را
که در زندکانی دنیا کرده باشد اکرچه کناهانش بعدد ریک
بیابان عالج و کوههای تهامه و کف دریاها بوده باشد
بدرستی که کشته شد انحضرت و اهل و اصحاب او مظلوم و مقهور
و تشنه واخبار در این باب از جناب امام جعفر صادق علیه السلم
روایت نموده قال ان زائر الحسین جعل ذنوبه جسر باب داره
ثم عبرها کما تخلف احدکم و زاده اذا عبر یعنی حضرت صادق
فرمودند که زیارت کننده حسینؑ قرار میدهد کناهانش را
وایضا
جسری بر در خانه او و بر روی ان پل عبور مینماید و آن
تحفة الزائر
کناهان را عقب خود میکذارد و در تحفة الزائر بسند صحیح
معتبر از عبد الملک خثعمی روایت نموده که حضرت صادقؑ فرمودند
که ای عبد الملک ترک مکن زیارت حسین ابن علی علیه السلم را
و امر کن اصحاب را بزیارت انحضرت تا خدا عمر تو را دراز کند
و روزیت را زیاد کند و زنده دارد تو را سعادتمند و نمیرانند
وایضا
ترا سعادتمند و بنویسد ترا از سعادتمندان وایضا در تحفة

الزائر

الزائر بسند معتبر روایت نموده است که عبد الله بن سنان
بحضرت صادقؑ عرض کرد که فدای تو شوم پدرت میفرمود
که درهمی که در حج صرف میکنند هزار درهم حساب میشود
چه ثواب دارد کسی که خرج کند مالی در راه زیارت پدرت حسین
فرمود که حساب میشود برای او بهر درهمی ده هزار درهم
و ده هزار درجه از برای او بلند میکنند و خشنودی خدا
برای او بهتر است و دعای حضرت رسول و امیر المؤمنین
و ائمه طاهرین برای او بهتر است وایضا در تحفة الزائر
بسند معتبر از حضرت صادقؑ منقول است که فرمود بجمعی از
اصحاب خود که در پهلوی شما قبری هست که هیچ دلتنکی
و غمکینی بنزد آن نمیرود مکر اینکه حق تعالی غمش را زایل
میکرداند و حاجتش را بر می آورد و نزد قبر او چهار هزار
ملک موکل هستند که از روزی که انحضرت شهید شده
ژولیده مو و غبار آلود بر او میکریند تا روز قیامت پس
هر که بزیارت انحضرت می آید مشایعت او مینمایند تا بمامن

خود برسند و هر که بیمار شود از زائرین عیادت او میکنند
و هر که بمیرد بجنازه او حاضر میشوند **وایضا در تحفة الزائر**
بسند معتبر منقولست که عبد الله بن سنان بحضرت صادق ع
عرض کرد که فدای تو شوم پدرت میفرمود که درهمی که در حج
صرف میکنند بهزار درهم حساب میشود چه ثواب دارد
کسیکه خرج کند مالی را در راه زیارت پدرت حضرت حسین
فرمود که حساب میشود برای او بهر درهمی ده هزار درهم
و ده هزار درجه از برای او بلند میکند و خشنودی خدا
برای او بهتر است و دعای حضرت رسول ص و حضرت امیر المؤمنین
و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین برای او بهتر است
ایضا در تحفة الزائر در حدیث معتبر منقول است که
صفوان جمال از حضرت صادق ع پرسید که چه ثواب دارد
کسیکه شخصی را کارسازی نماید و خرجی باو بدهد و بزیارت
فرستد و خود برای علتی و عذری نرود فرمود که عطا مینماید
خداوند عالم باو عوض هر درهمی که خرج کرده است مانند کوه

احد از حسنات و عوض میدهد او را اضعاف آنچه صرف
کرده است و دفع مینماید از او بلاها که نازل میشود و حق تعالی
مالش را حفظ مینماید و در **جامع الاحکام** روایت نموده که
هشام بن سالم از حضرت صادق ع مثل این حدیث روایت نموده
و در آخر حدیث میگوید قلت له ما للمنفق فی خروجه الیه و
المنفق عنده قال درهم بالف درهم یعنی عرض کردم چه فضیلت
قدر است از برای کسیکه انفاق نماید در وقتی که بخدمت آنسرور
میخواهد مشرف شود یعنی در این راه و چه چیز است از برای
کسیکه انفاق نماید در وقتی نزد آنسرور حضرت فرمود هر
یکدرهم بهزار درهم حساب میشود **وایضا در جامع الاحکام**
از کامل الزیارة نقل نموده که حضرت صادق ع فرمودند من
اراد الله به الخیر قذف فی قلبه حب الحسین و حب زیارته
و من اراد به السوء قذف فی قلبه بغض الحسین و بغض زیارته
یعنی کسیکه اراده دارد خداوند عالم باو خیر را می اندازد در
قلب او محبت حسین ع و محبت زیارت آنسرور را و کسیکه

اراده نماید با و خداوند عالم بدیرا می اندازد در قلب او عداوت
حسین را و عداوت زیارت انسرور را و ایضا در جامع الاحکام
از حضرت امام جعفر صادق ع روایت نموده که یقول زائر
الحسین یشفع یوم القیمة لمائة رجل کلهم قد وجبت لهم النار
ممن کان فی الدنیا من المسرفین یعنی حضرت فرموده اند که
زائرین حسین شفاعت مینمایند در روز قیامت صد مرد را
که همه آنها از اهل جهنم بوده باشند از ان اشخاصیکه در دار
دنیا از جمله اسراف کننده کان باشند وقسمی است که دلالت
دارد بر اینکه ایام زیارت انحضرت ع از عمر محسوب نمیشود
در کامل الزیاره روایت شده که حضرت امام رضا علیه السلام
از پدر بزرگوار خود امام جعفر صادق ع موسی کاظم ع و انسرور
از پدر بزرگوار خود امام جعفر صادق ع که انسرور فرموده اند
ان ایام زائر الحسین بن علی ع لا تعد من اعمارهم یعنی بتحقیق
که ایام زیارت کننده کان حضرت امام حسین ع شمرده نمیشود
از عمرهای ایشان مؤلف گوید که مراد از زمانی که از عمر زائرین انسرور
محسوب

محسوب نمیشود اگر چه در بادی نظر اولا چنان معلوم میشود
که همان زمان زیارت باشد که حضور در روضه ساطع النور
انسرور باشد نه زمان دیگر لیکن بعد از تامل بر منصف بصیر
چنین معلوم میشود که جمیع از زمان نه چه زمانی که مرحله پیمای
حضور میشوند و چه زمانی که اقامه در کربلای منور انسرور
دارند و چه زمانی که از خدمت انسرور با ماکن خود مراجعت
مینمایند همه این ازمان از عمر زائرین انسرور محسوب نمیشود
زیرا که اهل عرف این شخص را در این حالات زوار مینامند
وقرینه این مطلب حدیثی است که از امالی شیخ طوسی از محمد
بن مسلم روایت شده است قال سمعت اباجعفر و جعفر بن محمد
یقولان ان الله تعالی عوض الحسین من قتله ان جعل
الامامة فی ذریته والشفاء فی تربته واجابة الدعاء عند
قبره ولا تعد ایام زائره جائیا وراجعا من عمره الحدیث
یعنی محمد ابن مسلم میگوید که شنیدم از امام محمد باقر علیه السلام
و امام جعفر صادق ع که فرموده اند بتحقیق که خداوند عالم

عوض کرامت فرمود با نسرور از جهت شهادت او اینکه
قرار داد امامت را در ذریهٔ آنسرور و شفا را در تربت مطهر
آنحضرت و اجابت دعا را در نزد قبر او و اینکه شمرده
نمیشود زمان رفتن و برگشتن زائرین آنسرور از عمر ایشان
تا باخر حدیث و قسمی است که دلالت دارد بر اینکه زیارت
آنحضرت ع برطرف مینماید مشقت و درد و غم او را و روا
مینماید حوائج را در کامل الزیارات از فضیل بن یسار روایت
نموده است قال قال ابو عبد الله ع ان الی جانبکم لقبرا ما
اتاه مکروب الا نفس الله کربته وقضی حاجته یعنی فضیل
میگوید که حضرت صادق ع فرمودند که در پهلوی شما
قبری هست که زیارت نمیکند او را مکروبی مگر اینکه خداوند
عالم کرب او را برطرف مینماید و حوائج او را بر می آورد و ایضا
در آنکتاب از ابی الصباح کنانی روایت نموده است قال
سمعت ابا عبد الله ع یقول ان الی جانبکم لقبرا ما اتاه مکروب
الا نفس الله کربته وقضی حاجته وان عنده اربعة آلاف ملک

منذ

منذ یوم قبض شعثا غبرا یبکونه الی یوم القیمة فمن
زاره شیعوه الی مأمنه ومن مرض عادوه ومن مات اتبعوا
جنازته یعنی ابی الصباح میگوید از حضرت صادق علیه السلام
شنیدم که آنحضرت فرمودند که در پهلوی شما قبری هست
که هیچ دردناکی و غمگینی بنزد آن قبر نمیرود مگر اینکه حق تعالی
غمش را زایل میگرداند و حاجتش را بر می آورد و در نزد
قبر مطهر او چهار هزار ملک هستند که از روزی که شهید
شده است آنحضرت ژولیده مو و غبار آلود میباشند و
برا و میگریند تا روز قیامت پس هر که بزیارت آنحضرت
می آید مشایعت او مینمایند تا بمأمن خود برسد و هر که بیمار
شود از زائرین عیادت او مینمایند و هر که از زائرین بمیرد
از پی جنازه اش میروند و علامه مجلسی ره در تحفة الزائر
فرموده است که چندین سند معتبر براین مضمون وارد شده است
وایضا در کامل الزیارات از جابر جعفی روایت نموده قال سمعت
ابا عبد الله ع وهو یقول ان الی جنب الحسین قتل مکروبا وحقیق

على الله ان لا یاتیه مکروب الا رده الله مسرورا یعنی
جابر میگوید که شنیدم از حضرت صادق که فرمود
بتحقیق که حسین شهید شده است مکروب و غمگین
و لازم است بر خدا که هر غمگینی که بزیارت آنحضرت ع
برود خوشحال برگرداند ایضا در کامل الزیارة و تحفة الزائر
و جامع الاحکام از حضرت امام محمد باقر منقولست
که فرمود ولایت ما را عرض کردند بر اهل شهرها پس قبول
نکردند مثل قبول کردن اهل کوفه بسبب آنکه قبر امیر المؤمنین
در آنجاست و در پهلوی آن قبر دیگری هست که قبر امام
حسین است و هر که نزد آن قبر حاضر شود و دو رکعت نماز
یا چهار رکعت نماز بجای آورد پس حاجتی که از خدا مطلبد
البته آن حاجت برآورده شود و هر روز هزار ملک دور
قبر آنسرور حاضر میشود و ایضا در کامل الزیارة از حضرت
صادق روایت شده است که فرمودند ان بظهر الکوفة
لقبرا ما اتاه مکروب الا فرج الله کربته و ترجمه این حدیث

از سابق

از سابق معلوم میشود و ایضا در کامل الزیارة و تحفة
الزائر و جامع الاحکام بسند معتبر منقول است که عبد الله
بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق رفت و عرض کرد
شوق خدمت شما مرا باعث شد که مشقت بسیار کشیدم
تا بمدینه رسیدم حضرت فرمود که شکایت مکن از پروردگار
خود چرا نرفتی نزد کسیکه حقش بر من از شما بیشتر است
فرمود که حسین بن علی صلوات الله علیه چرا نرفتی
بجایر آنحضرت که بخوانی خدا و منزغا او را و بسوی او
شکایت کنی حاجتهای خود را مؤلف گوید که بر احادیث
سابقا مذکور شد که دلالت داشت که زیارت آنحضرت
باعث دفع هم و غم و قضاء حوایج میشود و امثال
این نوع اخبار بسیار است و قسمی است که دلالت دارد
بر اینکه زیارت آنسرور در غیر عید و عرفه فضیلت بسیار
دارد و در کامل الزیارة از حضرت صادق روایت نموده
است که آنسرور فرمودند ایما مؤمن زار الحسین عارفا

فی غیر یوم عید ولا عرفة کتب الله له عشرین حجة وعشرین
عمرة مبرورات متقبلات وعشرین غزوة مع نبی مرسل و امام
عدل یعنی هر مؤمنی که زیارت کند حسین را در حالتی که عارف
باشد بحق انحضرت در غیر روز عید و عرفه مینویسد خداوند
عالم در نامه عمل او ثواب بیست حج و بیست عمره مقبول و ثواب
بیست جهاد که در خدمت پیغمبر مرسل و امام عادل بجا اورده باشد

دیگر

وقتی است که زیارت مینمایند انحضرت را پیغمبران و ملائکه
ملأ اعلی و دعا مینمایند رسول خدا و فاطمه زهرا و ائمه هدی
علیهم السلام و ملائکه مقربین در حق زائرین انحضرت عالمیان و در

جامع

جامع الاحکام و وسائل و کامل الزیارة و تحفة الزائر از اسحق
بن عمار روایت نموده است قال سمعت اباعبدالله یقول لیس
نبی فی السموات والارض الا یسئلون الله تبارک و تعالی ان
یاذن لهم فی زیارة الحسین ففوج ینزل و فوج یعرج یعنی اسحق
بن عمار میگوید که شنیدم از حضرت صادق ع که فرمودند
نیست پیغمبری در اسمان و زمین مگر اینکه سوال مینمایند از

خداوند

خداوند عالم اینکه اذن دهد ایشان را بزیارت حسین علیه السلام
پس فوجی نازل میشوند در روضه مطهر او و فوجی باسمان
میروند و در کتب مذکوره از حسین دختر زاده ابو حمزه ثمالی

کتب

منقول است که گفت بیرون رفتم بزیارت امام حسین در اخر
زمان بنی امیه تا بغاضریه رسیدم چون مردم بخواب رفتند
غسل کردم و بجانب قبر مقدس انحضرت روانه شدم چون بدر
حایر رسیدم شخصی بیرون امد خوشرو و خوشبو و جامهای
سفید پوشیده بود و بمن گفت برگرد که در این وقت بقبر
انحضرت نمیتوانی رسید پس برگشتم تا کنار فرات رسیدم
و چون نصف شب گذشت غسل کردم و بجانب قبر امدم چون
بدر حایر رسیدم همان شخص بیرون امد و مانع شد باز
برگشتم و در اخر شب غسل کردم و رفتم چون بدر حایر رسیدم
باز انشخص بیرون امد و گفت بقبر نمیتوانی رسید گفتم چرا
نتوانم رسید بسوی قبر فرزند رسول خدا و بهترین جوا نان
اهل بهشت و از کوفه تا باینجا امده ام و شب جمعه است و میترسم

که صبح شود و لشکری بنی امیه سر ابکشند گفت که برگرد که نمیتوانم
رسید گفتم چرا نمیتوانم رسید گفت که حضرت موسی
بن عمران در این شب از پروردگار عالمیان رخصت طلبیده است
که بزیارت قبر امام حسین بیاید و حقتعالی او را رخصت
عطا فرموده و با هفتاد هزار ملک بزیارت آنحضرت آمده
است از اول شب تا صبح اینجا خواهد بود و چون باسمان
رود بنزد با پرسیدم که تو کیستی گفت من از آن ملائکه هستم
که مامور شده ام از جانب خدا بحراست قبر امام حسین
و طلب آمرزش از برای زیارت کنندگان آنحضرت مینمایم
پس برگشتم و بکنار فرات آمدم و چون صبح طالع شد
غسل کردم و داخل حایر شدم و کسی را ندیدم پس نماز صبح
را نزد آنحضرت بجای آوردم و بکوفه برگشتم وایضا در کامل
الزیارة از حضرت صادق ع روایت نموده که آنحضرت فرمودند
قبر الحسین عشرون ذراعا فی عشرین ذراعا مکسرا روضة
من ریاض الجنة و فیه معراجا الی السماء فلیس من ملک مقرب

ولا نبی مرسل الا و یسأل الله ان یزوره ففوج یهبط و فوج
یصعد یعنی حضرت صادق فرمودند که قبر حسین علیه السلام
بیست ذرع در بیست ذرع باغیست از باغهای بهشت و در
او میباشد معراج ملائکه بسوی آسمان پس نیست هیچ ملک
مقربی و پیغمبر مرسلی مگر اینکه سؤال مینماید از خداوند اینکه
زیارت نماید آنسرور را پس فوجی از ملائکه نازل میشوند
بزیارت آنحضرت و فوجی باسمان بالا میروند هر که زیارت
نماید قبر حسین را در هر جمعه آمرزیده شود گناهان او
البته و چون از دنیا بیرون رود در دل او هیچ حسرت از دنیا
نباشد و در بهشت با امام حسین ساکن گردد پس فرمودند
که کیست که نخواهد همسایه حضرت امام حسین علیه السلام
باشد در کامل الزیارة و تحفة الزائر بسند معتبر از صفوان
جمال منقولست که گفت حضرت صادق بمن گفت در وقتی
که در حیره بودم که میخواهی برویم بزیارت قبر امام حسین
گفتم فدای تو شوم آنحضرت را زیارت فرمود که چگونه آنحضرت را

زیارت میکنی فرمود که چگونه آنحضرت را زیارت نکنم و حال
آنکه در هر شب جمعه حقتعالی او را زیارت میکند و نازل میشوند
ملائکه ببقعهٔ منوره او و رسل و انبیا و اوصیای ایشان و محمد
بهترین پیغمبران است و ما بهترین اوصیا میباشیم و لفظ
حدیث اینست که کیف لا ازوره والله یزوره فی کل لیلة جمعة
یهبط الملائکة الیه والانبیاء والاوصیاء ومحمد افضل الانبیاء
ونحن افضل الاوصیاء الی آخر الحدیث مؤلف گوید که مراد از آنکه
خداوند عالم او را زیارت مینماید اینست که نازل میسازد
رحمت مکنونهٔ خود را در شب جمعه ببقعهٔ آن سرور زیاده
از آنچه در ایام دیگر نظر رحمت مینماید بر او و ایضا در تحفة
الزائر و سایر کتب اخبار دیگر مرویست که شیخ محمد بن المشهدی
از سلیمان بن مهران اعمش روایت نموده که گفت من در کوفه
بودم و همسایه داشتم که با او بسیار مینشستم و صحبت میداشتم
در شب جمعه نزد او بودم گفتم چه میگوئی که بروی بزیارت حضرت
امام حسین گفت بدعت است و هر بدعت گمراهی است و هر گمراهی

در آتش

در آتش است من از پیش او خشمناک برخاستم و با خود گفتم
که چون سحر شود نزد او بیایم و آنقدر از فضایل امیرالمؤمنین
برای او نقل کنم که او را بخشم آورم پس سحر آمدم و در خانه او را زدم
شخصی جواب گفت در اول شب بزیارت سید الشهدا رفت من
بسرعت از کوفه بیرون رفتم و متوجه کربلا شدم چون داخل
حایر شدم دیدم که آن شخص مشغول نماز است چون فارغ شد
باو گفتم که دیروز تو میگفتی که زیارت او بدعت است و
امروز بزیارت آمده گفت ای سلیمان مرا ملامت مکن که من اعتقادی
بامامت اهل بیت نداشتم تا آنکه در این شب گذشته خوابی
دیدم که ترسیدم شخصی را دیدم که نه بسیار بلند بود و نه بسیار
کوتاه و از نیکی حسن و جمالش آنرا وصف نمیتوانم کرد و با او
جمعی بودند که دور او را گرفته بودند و او را خدمت میکردند
و در پیش روی او شخصی بر اسبی سوار بود و بر سرش تاجی بود
که چهار رکن داشت و بر هر رکنی جواهری نصب کرده بودند بقدر
سه روز راه روشنی میداد پرسیدم که این سوار کیست گفتند

محمد ابن عبد الله صلی الله علیه و آله است پرسیدم که آن
مرد دیگر کیست گفتند وصی او علی ابن ابی طالب است پس
نظر کردم ناگاه ناقه از نور دیدم که بر آن هودجی از نور
بسته بودند و آن ناقه پرواز میکرد در میان آسمان و
زمین پرسیدم که این ناقه از کیست گفتند از حضرت فاطمه
زهرا و مادرش خدیجه کبری صلوات الله علیهما است
با ایشان جوانی دیدم پرسیدم که آن جوان کیست گفتند
حسن ابن علی است گفتم بجا میروند گفتند بزیارت مظلوم
و شهید کربلا حسین ابن علی میروند پس من نیز در پی هودج
رفتم ناگاه رقعها دیدم که از آسمان فرو میریزد که در آنها امان
نوشته اند از برای هر که زیارت کند امام حسین را در شب
جمعه پس هاتفی ندا کرد که ما و شیعیان ما در بلندترین درجات
بهشتیم پس آن مرد گفت ای سلیمان والله که از این مکان
مفارقت نمیکنم تا جان از بدنم مفارقت کند در کامل الزیاره
از اسحق بن عمار روایت نموده است که قال سمعت اباعبدالله علیه السلام

یقول

یقول لیس من ملک فی السموات و الارض الا و هم یسئلون الله
عز و جل ان یاذن لهم فی زیارة قبر الحسین ففوج ینزل
و فوج یعرج یعنی اسحق گفت که شنیدم از صادق آل محمد
که فرمودند نیست هیچ ملکی در آسمان و زمین مگر اینکه
سؤال مینمایند از خداوند عز و جل اینکه اذن بدهد ایشان را
در زیارت قبر حسین پس فوجی نازل میشوند و فوجی بالا
میروند و ایضا در کامل الزیاره از عبد الملک روایت کرده
است که حضرت امام جعفر صادق فرمودند که چون بزیارت
حضرت امام حسین روید خاموش باشید و سخن مگوئید
مگر سخن خیر و بدرستی که ملائکه شب و روز از حافظان
می آیند بنزد ملائکه که در حایر میباشند و با ایشان مصافحه
میکنند و آن ملائکه حایر از شدت گریه جواب ایشان را
نمیگویند پس انتظار میکشند تا زوال شمس و تا طلوع صبح
و در این وقت ملائکه حایر با ایشان سخن میگویند و سؤال میکنند
از ایشان از بعضی از امور آسمان و در غیر این وقت سخن نمیگویند

وسست نمیشوند از گریه و دعا و مشغول نمیسازد ایشانرا
هیچ چیز مگر شما در وقتی که سخن بگوئید گفتم فدای تو شوم
از چه چیز سؤال مینمایند از دیگری ملائکه حفظه سؤال مینمایند
از ایشان یا ملائکه حایر از حفظه سؤال مینمایند حضرت فرمودند
ملائکه حایر از ملائکه حفظه سؤال مینمایند زیرا که ملائکه حایر
از مکان خود حرکت نمی نمایند و ملائکه حفظه نازل و صاعد میشوند
عرض کردم چه سؤال از ملائکه حفظه مینمایند فرمود ملائکه
حفظه چون بالا میروند برو میمانند باسماعیل که موکل است
بهوا پس بسا میباشد که به بینند پیغمبر را در نزد او و به بینند
حضرت فاطمه و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین
و سایر ائمه علیهم السلام را که بعالم بقا رحلت کرده اند و این حضرات
از ایشان سؤال میکنند از اموری چند و از اشخاصی که از شما
حاضر شده باشند در حایر و میفرمایند که بشارت دهید
ایشان را بدعای خود حفظه عرض میکنند چگونه بشارت دهیم
ایشانرا و ایشان سخن ما را نمیشنوند پس پیغمبران و ائمه علیهم السلام

بایشان

بایشان میفرمایند که برکت فرستید بر ایشان و دعا کنید
از برای ایشان برای خاطر ما که این بشارتی است از ما بایشان
و چون زایران برگردند اطراف ایشانرا ببالهای خود میگیرند
و محافظت نمایند ایشانرا تا بمکان خود برگردند و ما ایشانرا
میسپاریم بخداوندی که هیچ امانتی نزد او ضایع نمیشود و اگر
مردم بدانند که در زیارت او چه ثواب است هر آینه قتال مینمایند
بر زیارت آنحضرت بشمشیرهای خود و مالهای خود را بفروشند
و صرف زیارت آنحضرت نمایند و بدرستی که فاطمه زهرا علیها السلام
با هزار پیغمبر و هزار صدیق و هزار شهید و هزار هزار ملک
از کروبیان بر آنحضرت گریه مینمایند و ایشان در گریه یاری مینمایند
حضرت فاطمه زهرا را و بغصه در مصیبت آنحضرت نعره
میزنند پس نمی ماند در آسمان ملکی مگر اینکه گریان میشود از برای
ترحم بر صوت آنحضرت و حضرت فاطمه علیها السلام از گریه ساکن نمیگردد
تا آنکه حضرت رسول خدا بنزد او می آید و میفرماید ای دختر بگریه
در آوردی اهل آسمانها را و ایشان را باز داشتی از تسبیح و تقدیس

پس صبر کن ونفس خود را از گریه باز دار تا اینکه ملائکه تقدیس
نمایند حقتعالی را بدرستی که خداوند عالم بانجام خواهد
رسانید امر خود را وبدرستی که فاطمه نظر مینماید بسوی کسی
که حاضر شده است از شما در حایر پس سؤال مینماید از خداوند
عالم از برای ایشان از هر چیزی پس ترک مکنید زیارت آنحضرت را
که فضیلت زیارت آنحضرت زیاده از آنست که احصا توان نمود
ودر تحفة الزائر از حضرت صادق ع منقولست که فرمودند
خداوند عالمیان موکل گردانیده است بقبر حسین بن علی ع
هفتاد هزار ملک را که یکنماز که یکی از ایشان میکند برابر است
با هزار نماز از نماز آدمیان وثواب نماز ایشان از برای
زیارت کننده گان قبر آنحضرت است وایضا در تحفة الزائر
بسند موثق از حضرت صادق ع منقولست که فرمودند خدا
وند عالمیان موکل گردانیده است چهار هزار ملک را
که بهیئت اصحاب مصیبت بر آنحضرت میگریند از طلوع صبح
تا ظهر وچون ظهر میشود ایشان بالا میروند وچهار هزار

ملک

ملک دیگر نازل میشوند وگریه میکنند تا طلوع صبح وگواه
میشوند برای هر که بزیارت آنحضرت می آید که وفا بعهد
امام خود کرده است ومشایعت مینمایند او را تا بخانهٔ خود
برگردد واگر بیمار شود بعیادت او میروند واگر بمیرد نماز
بر او میکنند وبعد از مرگ از برای او استغفار میکنند واز
این قبیل احادیث بسیار است که قریب بتواتر است ودر کامل
الزیارة از اسحق بن عمار روایت نموده که حضرت صادق علیه السلام
فرمودند ما بین قبر الحسین الی السماء مختلف الملائکة یعنی
ما بین قبر حسین تا باسمان محل آمد وشد ملائکه است
ودر کامل الزیارة از عبد الله بن سنان روایت نموده است
قال سمعت ابا عبد الله ع یقول قبر الحسین عشرون ذراع
فی عشرین ذراع مکسور روضة من ریاض الجنة منه معراج
الی السماء فلیس من ملک مقرب ولا نبی مرسل الا وهو یسأل
الله ان یزور الحسین ففوج یهبط وفوج یصعد وترجمه
این حدیث از سابق معلوم میشود وایضا در کامل الزیارة باسناد

کتب اخبار از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود گویا
میبینم والله ملائکه را که ازدحام کرده اند با مومنان بر قبر امام
حسین و دست بر روهای ایشان میمالند و در ایام برزخ [illegible]
حقتعالی از برای زیارت کنندگان آنحضرت از طعام بهشت و
خدمتکاران ایشان ملائکه اند و هیچ حاجتی از حاجات دنیا و
آخرت سوال نمیکنند مگر حق تعالی با ایشان عطا میفرماید مفضل
گفت والله خوش کرامتی است این فرمودند که میخواهی زیاده
بگویم گفت بلی فرمود گویا می بینم حسین ابن علی که چون بر گردد
بینا در جنت کرسی از نور از برای آنحضرت بگذارند و در آن
کرسی نور هزار قبه سبز برپا کنند و گویا می بینم که مومنان
بزیارت آنحضرت آیند و سلام بر آنحضرت کنند پس حقتعالی
ایشان را ندا کند که ای دوستان من سوال کنید از من که بسیار
آزار کشیدید و ذلیل و خوار شدید و مظلوم و مقهور شدید
امروز روزیست که هر حاجت از حاجات دنیا و آخرت که آن
من بطلبید البته از برای شما برآورم پس خوردن و آشامیدن ایشان

از بهشت

از بهشت باشد این والله کرامتی است که دیگر شبیه خود ندارد
وایضا در تحفة الزائر بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که خداوند را ملکی چند هست که موکلند بقبر
حسین پس چون مردی اراده زیارت آنحضرت نماید حقتعالی
نامه گناهانش را بآن ملائکه میدهد پس هر گاه گناهی کند
ایشان محو کنند و پیوسته حسناتش را مضاعف میگردانند
تا بهشت از برای او واجب گردد پس آن ملائکه احاطه میکنند
آن زیارت کنندگان را و سعی در پاکی او می نمایند و او را
بپاکی یاد مینمایند و استغفار میکنند و ندا میکنند ملائکه
آسمان را که تقدیس کنید زیارت کننده محبوب خدا را پس چون
زائر غسل کند ندا کند ایشان را رسول خدا که ای گروه
مهمانان خدا بشارت باد شما را که رفیق من خواهید بود در بهشت
پس ندا میکند ایشان را امیر المومنین که من ضامنم که حاجات شما
برآورده شود و بلاها از شما دفع شود در دنیا و آخرت
پس ملائکه ایشان را از جانب راست و چپ احاطه میکنند

تا با اهل خود بر گردد در **کامل الزیارة** از داود برقی روایت کامل الزیارة
کرده است قال سمعت ابا عبد الله ع قال ما خلق الله خلقا
اکثر من الملائکة وانه ینزل من السماء کل مساء سبعون
الف ملک یطوفون بالبیت الحرام لیلتهم حتی اذا طلع الفجر
انصرفوا الی قبر النبی ص ثم یأتون قبر الحسین فیسلمون
علیه ثم یعرجون الی السماء قبل ان یطلع الشمس ثم ینزل
ملائکة النهار سبعون الف ملک فیطوفون بالبیت الحرام
نهارهم حتی اذا غربت الشمس انصرفوا الی قبر رسول الله ص
فیسلمون علیه ثم یأتون قبر امیر المؤمنین فیسلمون علیه
ثم یأتون قبر الحسین فیسلمون علیه ثم یعرجون الی السماء
قبل ان تغیب الشمس یعنی داود برقی میگوید که شنیدم از
حضرت صادق ع که فرمودند خلق نکرده است خداوند
عالم خلقی که بیشتر از ملائکه باشند و بتحقیق که نازل
میشوند از آسمان هر وقت شامی هفتاد هزار ملک و
طواف مینمایند خانه کعبه در شب تا طلوع نماید صبح و

در انوقت میروند بسوی قبر پیغمبر ص بعد از ان میروند
بسوی قبر امیر المؤمنین ع پس سلام میکنند بر انسرور
بعد از ان می آیند بسوی قبر حسین پس سلام میکنند بر
بر انسرور بعد از ان بالا میروند بسوی آسمان پیش از انکه
طلوع نماید افتاب بعد از ان نازل میشوند ملائکه روز
که هفتاد هزارند پس طواف مینمایند بر بیت الحرام و در روز
تا وقتی که غروب نماید افتاب بعد میروند بسوی قبر رسول
خدا پس سلام مینمایند بر انسرور بعد از ان میروند بسوی
قبر امیر المؤمنین پس سلام میکنند بر انحضرت بعد از ان
بالا میروند بسوی قبر حسین پس سلام مینمایند بر انحضرت
بعد از ان بالا میروند بسوی آسمان پیش از انکه افتاب
غایب شود و در فضل زیارت عرفه احادیث دیگر مثل این
اخبار ذکر خواهد شد و در سابق احادیث دیگر گذشت که
ائمه هدی علیهم السلام دعا مینمودند بجهة زائرین انسرور و علاوه
بر ان در **کامل الزیارة** از معویة بن وهب روایت نموده است در کامل

که حضرت صادق ع فرمودند که یا معویه لا تدع زیارة
قبر الحسین و در آخر حدیث فرمودند اما تحب ان یری الله
شخصك و سوادك فیمن یدعوا له رسول الله ص و علی و فاطمه
و الائمة علیهم السلام آیا دوست نداری اینکه ببیند نور
و سیاهی ترا خداوند عالم در میان اشخاصی که دعا میکنند
از برای او رسول خدا ص و علی مرتضی و فاطمه زهرا و ائمه
هدی علیهم السلام ایضا در کامل الزیارة در حدیث دیگر که از معویة
بن وهب روایت نموده در آخر حدیث روایت کرده که حضرت صادق ع
بمعویه فرمودند اما تحب ان تکون ممن ینقلب بالمغفرة لما
مضی و یغفر لك ذنوب سبعین سنة اما تحب ان تکون ممن
یخرج من الدنیا و لیس علیك ذنب اما تحب ان تکون غدا ممن
یصافحه رسول الله ص یعنی آنحضرت فرمودند آیا دوست نداری
اینکه بوده باشی از کسانیکه منقلب شوند با مرزش گناهان گذشته
و آمرزیده شود از برای تو گناهان هفتاد ساله تو و آیا
دوست نداری اینکه بوده باشی از کسانیکه بیرون میروند

از دنیا

از دنیا و نیست بر تو گناهی آیا دوست نداری اینکه بوده باشی
در روز قیامت از جمله اشخاصی که مصافحه مینماید رسول خدا ص
با ایشان و در کامل الزیارة از داود بن کثیر روایت نموده است
که حضرت صادق ع فرمودند ان فاطمة بنت محمد ص تحضر زوار
قبر ابنها الحسین فیستغفر لهم ذنوبهم یعنی بتحقیق که فاطمه
زهرا صلوات الله علیها دختر محمد ص حاضر میشود وقتی که
زیارت مینمایند قبر فرزند او حسین ع پس استغفار مینماید
از جهة گناهان ایشان و ایضا در کامل الزیارة از حضرت
صادق ع روایت نموده که فرمودند و کل الله تعالی بقبر الحسین
سبعین الف ملك یعبدون الله عنده صلوة الواحد من احدهم
تعدل الف صلوة من صلوة الآدمیین یکون ثواب صلوتهم
لزوار قبر الحسین یعنی موکل گردانیده است خداوند عالم بقبر
حضرت امام حسین هفتاد هزار ملك که عبادت مینمایند
خداوند عالم را در نزد قبر مطهر آنحضرت و نماز یکی از ایشان
مقابل است با هزار نماز مردم دیگر و در ذیل این خبر روایت نموده

واحادیثی که دلالت دارد براینکه ملائکه وائمهٔ هدی علیهم السلام
از جهت زایرین آنسرور دعا مینمایند وطلب استغفار مینمایند
بسیار است وابواب کثیره درکامل الزیارات درخصوص همین
مطلب عنوان نموده وایضا درکامل الزیارات درباب من زار الحسین
حبا لرسول الله ص وامیر المؤمنین وفاطمه علیهم السلام از حضرت
صادق ع روایت نموده قال اذا کان یوم القیمة نادی مناد
این زوار الحسین فیقوم عنق من الناس لا یحصیهم الا الله
عز وجل فیقول لهم ما اردتم بزیارة قبر الحسین فیقولون
یا رب اتیناه حبا لرسول الله ص وحبا لعلی ع وفاطمة فیقال
لهم هذا محمد وعلی وفاطمه والحسن والحسین علیهم السلام
فالحقوا بهم فانتم معهم فی درجتهم الحقوا بلواء رسول الله
فیکونون فی ظله واللواء فی ید علی علیه السلام حتی یدخلون
الجنة جمیعا فیکونون امام اللواء وعن یمینه وعن شماله
ومن خلفه یعنی صادق آل محمد ص فرمودند هرگاه روز قیامت
شود منادی ندا مینماید کجایند زوار قبر امام حسین پس

میخیزند

میخیزند گروهی از مردمان که احصی نمیکند ایشان را مگر خداوند
عالم پس گفته میشود بایشان چه اراده نمودید شما از زیارت
قبر حسین پس میگویند ای خداوند ما زیارت کردیم آنسرور را
از جهة محبت رسول خدا ص ومحبت علی ابن ابی طالب وفاطمهٔ
زهرا علیهم السلام پس گفته میشود از برای ایشان اینست محمد وعلی
وفاطمه وحسن وحسین علیهم السلام ملحق شوید بایشان پس شما
با ایشان میباشید در درجهٔ ایشان ملحق شوید شما بلواء
رسول خدا ص پس میروند ایشان بسوی لواء رسول خدا ص پس
میباشند در سایهٔ لواء ولواء در دست علی ابن ابی طالب است
تا اینکه داخل بهشت میشوند همهٔ ایشان پس میباشند از
پیش روی لواء وطرف راست وچپ وعقب لواء وبهمین هیئت
داخل بهشت عنبر سرشت میشوند وایضا در آن باب از ابی
بصیر روایت کرده است قال سمعت ابا عبد الله ع وابا جعفر علیهما السلام
یقول من احب ان یکون مسکنه الجنة وماویه الجنة فلا
یدع زیارة المظلوم قلت ومن هو قال الحسین صاحب کربلاء

من اتاه حبا لرسول الله ص وشوقا اليه وحبا لامير المؤمنين ع
وحبا لفاطمة اقعده الله على موائد الجنة ياكل معهم والناس
فی الحساب یعنی ابو بصیر میگوید که شنیدم از امام جعفر صادق
وامام محمد باقر علیهما السلام که فرمودند کسی که دوست دارد اینکه
بوده باشد مسکن و ماوای او در بهشت پس باید که ترك ننماید
زیارت مظلوم را ابو بصیر میگوید عرض کردم مظلوم کیست
فرمودند حسین صاحب کربلا است کسی که زیارت نماید آن
سرور را از جهة دوستی رسول خدا و شوق بسوی او
بجهة دوست داشتن امیر المؤمنین ع و دوستی فاطمه زهرا
صلوات الله علیها مینشاند خداوند عالم او را بر مائدههای
بهشت و او با ایشان مشغول طعام خوردن است و مردمان
در حساب میباشند وصی است که دلالت دارد بر فضائل وصی
مختلفه و مناقب کثیره در کامل الزیارات و تحفة الزائر بسند
معتبر از حضرت صادق ع منقولست که فرمودند باید در عقب
قبر حضرت امام حسین نماز کرد و مقدم نباید شد راوی

پرسید

پرسید که چه ثواب است زیارت کننده آنحضرت را فرمودند
بهشت از برای اوست اگر اعتقاد بامامت آنحضرت داشته باشد
پرسید که چه عقاب است کسیرا که ترك نماید زیارت آنحضرت را
فرمودند که حسرت است در روز قیامت پرسید که چه ثواب
است کسیرا که در نزد قبر آنحضرت ع بماند فرمود که هر روز
بهزار ماه حساب میشود پرسید که چه ثواب دارد کسیکه مال
در راه زیارت آنحضرت یا درهمی که نزد قبر آنحضرت است خرج
نماید فرمود که هر درهم بهزار درهم محسوب میشود پرسید
که چه ثواب است از برای کسیکه در سفر زیارت آنحضرت بمیرد
فرمود که ملائکه او را مشایعت میکنند و حنوط او و کفن او را از
برای او از بهشت می آورند و بر او نماز میکنند و کفن بهشت را
در بالای کفنهای دنیا در آن میپوشانند و از ریحان بهشت
در زیر او فرش مینمایند و زمین را از پیش رو و پشت سر و
بالای سر و پائین بهم یك یك فرسخ فراخ مینمایند و دری
از بهشت بسوی قبرش میگشایند و بر او شمیم و گلهای بهشت

داخل میشود تا روز قیامت پرسید که چه ثواب است از برای
کسیکه نزد قبر آنحضرت مکند هیچ حاجت از خدا نطلبد مگر
اینکه باو عطا کند پرسید که چه ثواب دارد کسیکه از آب
فرات غسل کند برای زیارت آنحضرت فرمود که گناهان از او
میریزد و پاک میشود از گناه مثل روزیکه از مادر متولد شده
بوده است پرسید که چه ثواب دارد کسیکه شخصی را بزیارت
فرستد در وقتی که خود برای عذری نتواند بزیارت برود
فرمود که عطا میکند خدا باو بهر درهمی که خرج کند مثل کوه
احد از حسنات و عوض دهد آنرا اضعاف آنچه خرج کرده است
و بلاها را از او دفع کند و مالش را حفظ کند پرسید که
چه ثواب است کسیرا که بجور ظالمی کشته شود نزد آنحضرت
فرمود که نزد اول قطره که از خونش ریخته میشود جمیع گناهانش
آمرزیده میشود و ملائکه میشویند طینت آنرا که از آن مخلوق
شده است تا خالص گردد چنانچه خالص است طینت پیغمبران
مخلص و بیرون رود از طینت آنچه بآن مخلوط گردیده است

از چرکها

از چرکهای طینت اهل کفر و دلش را میشویند و میگشایند
و پر میکنند از ایمان پس ملاقات مینمایند ثواب الهی را او
حال آنکه پاک و خالص شده است از آنچه ببدنها و دلها
مخلوط میگردد و مینویسند برای او که قبول کرد شفاعت او را
در اهل خانه اش و در حق هزار کس از برادران مؤمنش و ملائکه
با جبرئیل و میکائیل و ملک الموت بر او نماز میکنند و کفن و
حنوطش را از بهشت میآورند و قبرش را فراخ میگردانند
و چراغها در قبرش میگذارند و دری از بهشت بسوی قبرش
میگشایند و ملائکه تحفها از بهشت از برای او میآورند و بعد
از هجده روز او را بالا میبرند بحظیرة قدس پیوسته در آنجا
با اولیاء الله میباشند تا در صور بدمند پس چون از قبر بیرون
آید اول کسیکه باو مصافحه نماید حضرت رسول خدا و امیر
المؤمنین و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین اند و بشارت
میدهند او را و میگویند با ما باش و او را بر حوض کوثر وامیدارند
که از آن آب بخورد و هر که را که خواهد آب بدهد پرسید که چه ثواب

دارد کسیکه بسبب زیارة انحضرت او را محبوس نمایند فرمودند
که بهر روز که در حبس بوده است و بهر غمی که باو رسیده است
فرحی عظیم در قیامت باو میرسد پرسید که اگر بعد از
حبس او را بزنند چه ثواب دارد فرمود که باو میدهند بهر زدن
حوری در بهشت و بهر دردی که ببدن او رسیده است هزار
هزار حسنه و محو مینمایند هزار هزار گناه و بلند میکنند
از برای او هزار هزار درجه و در قیامت با رسول خدا
صحبت دارد و سخن گوید تا مردم از حساب فارغ شوند
و با او مصافحه نمایند حاملان عرش خدا و گویند باو که هر چه
خواهی بطلب و او را بیاورند بنزد حساب و هیچ حساب
نکنند از او و بیاورند او را گرفته بکشند و ببرند بسوی
ملکی که شربتی از حمیم و شربتی از غسلین جهنم باو بخوراند
و او را بر کوههای آتش بگذارند و گویند بچش جزای انکه
زدی انکسی را که مهمان خدا و رسول خدا بود و مضروب را
بیاورند بدر جهنم و گویند باو که نظر کن و ببین حال آنکسی را

کر تورا

که ترا زده بود آیا سینه تو شفا یافت از غم او پس گویند
حمد و سپاس خداوند را سزاست که ببرکت فرزند رسول
خدا انتقام ما را از او کشید و در تحفة الزائر معتبر بسند
از حماد بن عبد الله منقول است که گفت روزی حضرت صادق
بمن گفت که نزد شما فضیلتی هست که باحدی داده نشده است
و گمان ندارم که چنانچه باید انرا بشناسید و محافظت
بر ان بنمائید و قیام بحق او بکنید و از برای ان فضیلت اهل
چندی هستند که ایشانرا برای اینکار نام برده اند و با ایشان از
ان توفیق را عطا فرموده اند و این سعادت و رحمتی است
که حق تعالی با ایشان بخشیده است پرسیدم که کدام است
ان فضیلت که وصف کردی و نام نبردی فرمود که زیارت
جدم حسین ع است زیرا که او غریب است و در زمین غربت
مدفون شده است هر که بزیارت او نمیرود بر او میگریند
و هر که بزیارت او نمیرود بر مصیبت او اندوهناک میشود
و دل گرمی میسوزد و هر که او را بیاد می آورد ترحم میکند و هر که

نظر میکند بسوی قبر پسرش که در پایین پای او در بیابانی که
خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند
جمعی از کافران و بر تافتن از دین و یاوری یکدیگر کردند تا او را
کشتند و در بیابان دفن ناکرده انداختند و منع کردند از آب
فرات آنرا که سگان میخوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله
علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهل بیتش کرده بود
پس او مدفون گردید جفا یافته در میان قبرهای ایشان و
خویشان و شیعیان خود هر که بزیارت او میرود وحشت میابد
از تنهائی او و دوری او از جد بزرگوارش و در منزلی افتاده است که
نمیرود بنزد او مگر کسی که خدا دلش را بایمان ممتحن کرده است و
حق ما را باو شناسانیده باشد پس عرض کردم فدای تو شوم
من میرفتم بزیارت آنحضرت تا آنکه مبتلا شدم بخدمت خلیفه
و حفظ اموال او و من نزد ایشان مشهورم لهذا دو سال و این از برای تقیه
ترک کرده ام و من میدانم که زیارت آنحضرت ثواب بسیار دارد
فرمود میدانی که کسیکه بزیارت آنحضرت میرود چه فضیلت دارد

داورا

و او را نزد ما چه نیکیهاست گفتم نه فرمود که اما فضیلت زیارت
کننده آنحضرت پس مباهات میکند با و ملائکه آسمانها و اما
آنچه نزد ما برای او هست پس ترحم میکنیم برای او هر صبح و شام
و بتحقیق که خبر داد مرا پدرم که روضه آنحضرت از روزی که
مدفون شد است هرگز خالی نبوده است از کسیکه صلوات فرستد
بر او از ملائکه یا جنیان یا از آدمیان یا وحشیان صحرا و هیچ چیز
نیست مگر اینکه آرزو میبرد زیارت کنندگان آنحضرت میمالند
و خود را از برای برکت در او میمالند و نظر کردن بسوی او امید
خیر میدارند برای آنکه برکت یافته است بنظر کردن بسوی قبر
آنحضرت بعد از آن فرمود که شنیدم که قومی از نواحی کوفه از غیر
او میروند نزد قبر آنحضرت و زنان میروند و نذر و نوحه میکنند
در نیمه ماه شعبان پس بعضی قرآن میخوانند و بعضی مرثیه میخوانند
گفتم بلی فدای تو شوم دیدم اما بعضی از آنها را که میفرمائی فرمود
که حمد و سپاس خداوندی را که در میان مردم جمعی را مقرر فرموده است
که می آیند بسوی ما و ما را مدح مینمایند و مرثیه از برای مصیبت ما

میگویند ومیخواهند دشمن ما کسانیرا گردانیده که طعن کنند
بر انها از خویشان ما و غیر ایشان و استهزا کنند بر ایشان و
قبیح شمارند کردار ایشان را روایضا در تحفة الزائر بسند معتبر
از صفوان منقولست که حضرت صادق ع فرمودند که کمتر
چیزی که کسب مینمایند زیارت کننده حضرت امام حسین ع
انست که هر حسنه اورا هزار هزار حسنه ثواب میدهند وگناه
اورا یکی مینویسند پس فرمود که ای صفوان بشارت باد ترا که
خدا را ملکی چند هست که با ایشان قضیبها از نور هست پس
چون حافظان و نویسندگان اعمال میخواهند که بنویسند
گناهی بر زیارت کننده حسین ان ملائکه میگویند بحافظان
که دست نگاه دارید و منویسید و چون حسنه میکند میگویند
بنویسید که گروهی اند ایشان که بدل مینماید حق تعالی گناهان
ایشانرا بحسنات ایضا در تحفة الزائر بسند معتبر از ذریح محاربی
منقولست که گفت بحضرت صادق ع شکایت کردم از انچه بمن میرسید
از قوم و فرزندان من هرگاه با ایشان نقل میکنم ثواب زیارت قبر

حسین

حسین صلوات الله علیه را تکذیب میکنند مرا و میگویند تو
دروغ میبندی بر امام جعفر صادق حضرت فرمود که ای ذریح
بگذار مردم را بهر جا که خواهند بروند والله که حقتعالی مباهات
مینماید بزائرین حسین بن علی علیهما السلام و انها که از راه دور
بزیارت انحضرت میروند با ملائکه مقربین و حاملان عرش
خود حتی انکه میفرماید بایشان که ایا نمی بینید زیارت کنندگان
قبر حسین را که امده اند با نهایت شوق بسوی انحضرت و بسوی
فاطمه زهراء بعزت و جلال خود سوگند میخورم که واجب گردانم
از برای ایشان کرامت خود را که ایشانرا گرامی دارم و داخل کنم
ایشانرا در بهشتی که مهیا کرده ام برای دوستان و پیغمبران
و رسولان خود ای ملائکه من اینها زیارت کنندگان حسین
اند که محبوب محمد ص میباشند که او پیغمبر و حبیب من است و هر که
مرا دوست میدارد و حبیب مرا دوست میدارد و هر که حبیب مرا
دوست میدارد محبوب انرا دوست میدارد و هر که حبیب یا محبوب مرا
انرا دشمن دارد بر من لازم است که انرا ببدترین عذابهای خود

عذاب کنم و بادش خود ایرا بسوزانم و جهنم جایگاه او سازم
و او را عذابی کنم که هیچ از عالمیان را نکرده باشم و صحیحست
که دلالت دارد بر اینکه هر که آنحضرت را زیارت کند چنانست
که خداوند عالم را در عرش زیارت کرده باشد در کامل الزیاره
از زید شحام روایت نموده قال قلت لابی عبد الله علیه السلم
ما لمن زار الحسین قال کان کمن زار الله تعالی فی عرشه الخ یعنی
زید میگوید که عرض کردم بحضرت صادق ع چه ثواب است از
برای کسیکه زیارت نماید حضرت حسین فرمودند میباشد آنشخص
مثل کسی که زیارت نموده است خداوند عالم را در عرش و
ایضا در کامل الزیاره از حسین بن محمد قمی روایت نموده که
حضرت امام رضا ع فرمودند من زار قبر ابی عبد الله علیه السلم
بشط الفرات کان کمن زار الله تعالی فی عرشه و همین مضمون را
بسند دیگر نیز روایت نموده و ترجمه این حدیث معلوم شد
و ایضا در کامل الزیاره از بشیر دهان روایت نموده که حضرت
صادق ع در حدیث طویلی باو بیان فرمودند فضیلت زیارت

آنحضرت که بعضی از آن حدیث اینست که یا بشیر من زار قبر
الحسین کان کمن زار الله فی عرشه و بدو سند دیگر همین
مضمون نیز روایت نموده و ترجمه این معلوم شد و صحیحست
در دلالت میکند که زوار آنحضرت را مینویسند در اعلی علیین
کامل الزیاره از حضرت صادق ع روایت نموده است قال
من اتی قبر الحسین عارفا بحقه کتبه الله فی اعلی علیین
یعنی حضرت صادق ع فرمودند کسی که بیاید بزیارت قبر
حسین در حالتی که عارف بحق او باشد مینویسند خداوند
عالم او را در اعلی علیین و ایضا در کتاب مذکور از حضرت صادق
روایت نموده است که قال من اتی قبر الحسین کتب فی علیین
ترجمه این حدیث از سابق معلوم شد و ایضا در کتاب مذکور
از عبد الله مسکان روایت نموده که حضرت صادق علیه السلم
فرمودند من اتی قبر الحسین عارفا بحقه کتبه الله فی علیین
ایضا در کتاب مذکور از هرون بن خارجه روایت نموده
که حضرت صادق ع فرمودند من اتی قبر الحسین علیه السلم

عارفاً بحقه كتب الله في اعلى عليين وايضا از عبد الله بن مسكان
اين مضمون را نيز بدو سند ديگر روايت نموده و ترجمهٔ اين
احاديث معلوم است وقسمی است كه دلالت دارد بر اينكه
زيارت آنحضرت افضل است از جميع عملهای خير در كتاب
وسائل و كامل الزيارة از ابى خديجه روايت نموده است كه قال
سألت ابا عبد الله ع من زيارة قبر الحسين فقال انه افضل
ما يكون من الاعمال يعنى ابى خديجه ميگويد كه سؤال كردم از
حضرت صادق ع از ثواب زيارت قبر امام حسين عليه السلام
فرمودند كه زيارت آنحضرت افضل چيزى است كه ميباشد از
عملها ايضا در وسائل از ابان روايت نموده كه حضرت صادق
فرمودند من احب الاعمال الى الله زيارة قبر الحسين الى آخر
الحديث يعنى حضرت صادق ع فرمودند از دوست ترين عملها
در نزد خداوند متعال زيارت قبر حسين عليه السلام است وايضا
در وسائل از ابى خديجه بدو سند ديگر اين مضمون را روايت
نموده و ترجمهٔ اين معلوم شد از سابق وقسمی است كه دلالت دارد
بر اينكه

بر اينكه زيارت آنسرور مقابل است با عمرهٔ مقبوله در كامل
الزيارة وغيره از محمد بن سنان از حضرت امام رضا عليه السلام
روايت نموده كه قال سمعت ابا الحسن يقول ان زيارة قبر
الحسين تعدل عمرة مبرورة متقبلة يعنى گفت محمد بن سنان
كه شنيدم از جناب امام رضا ع كه فرمودند زيارت قبر الحسين ع
برابر است با عمرهٔ پاكيزه قبول شده و در كتاب مذكور بهشت
سند متعدد ديگر اين مضمون را روايت نموده و در حديث ديگر
سواى اين هشت سند از ابا سعيد مدائنى روايت نموده قال
دخلت على ابى عبد الله ع فقلت جعلت فداك آتيت قبر الحسين
قال نعم يا ابا سعيد ايت قبر ابن رسول الله ص الطيب الطيبين
والطهر الطاهرين والبر الابرار فاذا زرته كتب لك اثنان و عشرون
عمرة يعنى ابا سعيد مدائنى ميگويد كه وارد شدم بر حضرت
امام جعفر صادق ع پس عرض نمودم فدايت شوم بروم بزيارت
قبر حسين فرمودند بلى اى ابا سعيد برو بنزد قبر حسين
فرزند رسول خدا نيكترين نيكان و پاكيزه ترين پاكان و نيكو

کارترین نیکوکاران پس هر گاه زیارت ثانی او را نوشته
میشود در نامهٔ عمل او ثواب بیست و دو حج و در وسائل
روایت نموده که کتب الله خمسة وعشرین حجة وذکر حج نموده
و در تحفة الزائر بیان هر دو نموده وعلاوه ثواب بیست و
پنج بنده آزاد کردن را نیز روایت نموده وقسمی است که دلالت دارد
که زیارت انسرور مقابل است با حجی که با رسول خدا آنجا
آورده باشد در کامل الزیارات از فضیل بن یسار از امام
محمد باقر روایت نموده است قال زیارة قبر الحسین علیه السلام
تعدل حجة مع رسول الله یعنی گفت امام محمد باقر علیه السلام
که زیارت قبر حسین برابر است با حجی که با رسول خدا
بجا آورده باشد و قریب باین مضمون را بهفت سند دیگر
در کتاب مذکور روایت نموده علامهٔ مجلسی در تحفة الزائر
فرموده در احادیث بسیار از ائمهٔ ابرار علیهم السلام منقول است
که زیارت حضرت امام حسین برابر است با حج مقبول و در
اخبار بسیار دیگر وارد است که برابر است با عمرهٔ مقبول

وقسمی است که دلالت دارد بر اینکه زیارت آنحضرت ثواب حج
و عمره هر دو را دارد بلکه در بعضی از اخبار اینست که
افضل است از حج و عمره در کامل الزیارات از حضرت صادق
روایت نموده که فرمودند من اتی قبر الحسین کتب الله له حجة
وعمرة یعنی کسیکه بیاید بزیارت قبر حسین مینویسد خداوند
عالم از برای او ثواب حج و عمره و در کتاب مذکور یازده
حدیث دیگر قریب باین حدیث بطرق دیگر روایت نموده و
علاوه بر این بسند دیگر روایت نموده از هرون بن خارجه
قال سأل رجل ابا عبد الله وانا عنده ما لمن زار قبر الحسین
قال ان الحسین وکل الله تعالی به اربعة آلاف ملک شعثاً
غبراء یبکونه الی یوم القیمة فقلت له بابی انت وامی
روی عن ابیک فی الحج فقال نعم حجة وعمرة حتی عد عشرة
یعنی هارون بن خارجه میگوید که شخصی سؤال نمود از حضرت
صادق و من در نزد او حاضر بودم که چه ثواب است از برای
کسیکه زیارت نماید قبر امام حسین فرمودند بدرستی

که موکل کرده است خداوند عالم بقبر آنحضرت چهار
هزار ملک ژولیده موی گرد آلود را که گریه مینمایند از ملائکه
بان هیئت بر آنحضرت تا روز قیامت پس عرض کردم فدایت
شوم از پدر و مادر من روایت شده از پدر بزرگوار شما
در حج پس فرمودند بلی حجی و عمره است تا شمرند ثواب
ده حج را و ایضا بسند دیگر از یزید بن عبدالملک روایت نموده
قال کنت مع ابی عبدالله ع فمر قوم علی حمیر قال این یریدون
هؤلاء قلت یریدون قبور الشهداء قال فما یمنعهم من
زیارة سید الشهداء الغریب فقال له رجل من اهل العراق
وزیارته واجبة قال زیارته خیر من حجة وعمرة حتی عدّ
عشرین حجة وعمرة ثم قال مبرورات متقبلات قال فوالله
ما قمت من عنده حتی اتاه رجل فقال انی قد حججت تسعة عشر
حجة فادع الله ان یرزقنی تمام العشرین قال فهل
زرت قبر الحسین قال لا قال ان زیارته خیر من عشرین
حجة یعنی یزید بن عبدالملک میگوید بوده در خدمت حضرت

امام

امام جعفر صادق ع پس مرور نمودند قومی که سوار الاغ
بودند حضرت صادق ع فرمودند کجا اراده دارند این گروه
عرض کردم میروند بزیارت قبور شهدا حضرت فرمودند
چه چیز مانع است ایشان را از زیارت آقای شهید غریب
یعنی جناب امام حسین پس عرض کرد بان بزرگوار شخصی از
اهل عراق زیارت آنسرور واجب است حضرت فرمودند
زیارت آنحضرت بهتر است از حجی و عمره و همچنین حضرت
مضاعف نمودند تا اینکه بیست حج و عمره فرمودند بعد فرمود
ان بیست حج و عمره نیکو و قبول شده خواهد بود یزید بن
عبدالملک میگوید بخدا قسم که برنخواستم از خدمت آن
سرور تا اینکه آمد مردی بنزد آنسرور و پس عرض کرد بدرستی
که من حج کرده ام نوزده حج پس بخوان خداوند عالم را از برای
من اینکه روزی نماید یک حج دیگر که بیست حج کامل کرده باشم
حضرت فرموده که آیا زیارت نموده قبر حسین را گفت نه
فرمودند که زیارت آنسرور بهتر است از بیست حج و عمره ۱۸

مجلسی در تحفة الزائر فرموده است که بسندهای معتبر
از حضرت صادق منقولست که هرگاه اراده حج نمائی و
ترا میسر نشود بزیارت حضرت امام حسین برو که ثواب
حج برای تو نوشته میشود و هرگاه اراده عمره نمائی
و ترا میسر نشود بزیارت آنحضرت برو که ثواب عمره برای
تو نوشته میشود وقسمی که دلالت دارد که ثواب حجهای
بسیار بزائر آنحضرت عطا مینمایند در کتاب وسائل از حضرت
صادق روایت نموده که من أتی قبر الحسین عارفا بحقه
کان کمن حج مائة حجة مع رسول الله صلی الله علیه وآله
وایضا در وسائل از مالک بن عطیه روایت نموده که حضرت
صادق فرمودند من زار قبر الحسین کتب الله له ثواب
ثمانین حجة مبرورة یعنی کسی که زیارت نماید قبر حسین را
مینویسد خداوند عالم از برای او ثواب هفتاد حج نیکو
در کامل الزیارات و وسائل و تحفة الزائر بسند معتبر
از حضرت صادق منقول است که روزی حضرت امام حسین

دردامن

در دامن رسول خدا بود آنحضرت با او بازی میکرد
و میخندید عایشه گفت یا رسول الله چه بسیار خوش
می آید ترا از این طفل و دوست میداری اینرا حضرت
فرمود و کیف لا احبه و هو ثمرة فؤادی و قرة عینی و ان
امتی ستقتله فمن زاره بعد وفاته کتب الله له حجة من حججی
یعنی چگونه دوست ندارم او را و حال آنکه میوه دل
من است و سرور سینه من است و بدرستی که امت من
او را خواهند کشت و هر که او را بعد از وفات او زیارت
نماید حق تعالی برای او ثواب یک حج از حجهای من بنویسد
پس عایشه بر سبیل استبعاد گفت یا رسول الله یک حج از
حجهای تو فرمود که بلی دو حج از حجهای من گفت یا رسول الله
دو حج از حجهای تو فرمود که بلی و سه حج از حجهای من گفت
یا رسول الله سه حج از حجهای تو فرمود که بلی و چهار حج از
حجهای من و همچنین عایشه استبعاد میکرد و حضرت زیاد
میکرد تا رسید بنود حج از حجهای رسول خدا که هر حجی

با عمره باشد ودر کتاب وسائل بدل نود حج هفتاد حج روایت
نموده است ودر کامل الزیارات وتحفة الزائر از ابن ابی یعفور
منقولست که روزی حضرت صادق از بعضی از شیعیان خود
سؤال نمود که آیا زیارت میکنی حضرت امام حسین را گفت بلی
در هر سه سال یکمرتبه زیارت میکنم پس رنگ مبارک آن
حضرت زرد شد وفرمود که والله اگر زیارت آنحضرت میکردی
از برای تو بهتر بود از برای تو از این حج که کرده گفت خدای تو
شوم اینقدر فضیلت دارد فرمود که بلی والله اگر بگویم بشما
فضیلت زیارت قبر آنحضرت را هر آینه ترک حج خواهید کرد
واحدی از شما حج نخواهد کرد مگر نمیدانی که حق تعالی کربلا را
حرم امن مبارک کردانید پیش از آنکه مکه را حرم کرداند وایضا
در تحفة الزائر روایت نموده است که زیارت آنحضرت ثواب
بیست حج وبیست عمره وبیست جهاد که هر یک را با پیغمبر و
امام عادل کرده باشد دارد وایضا در وسائل وکامل الزیارات
وتحفة الزائر بسند معتبر از موسی بن القاسم منقولست که گفت

چون

چون حضرت صادق در اول خلافت ابو جعفر دوانقی بعراق
تشریف آورد ودر نجف فرود آمد وفرمود که ای موسی برو بر سر
راه بایست ونظر کن شخصی خواهد آمد از ناحیه قادسیه چون
بنزدیک تو رسید بگو اینجا شخصی هست از فرزندان رسول
خدا وترا میطلبد پس رفتم وبر سر راه ایستادم وگرما شدید
بود پس پیوسته ایستاده بودم تا آنکه نزدیک شد که مخالفت
آنحضرت کنم وبرگردم ناگاه دیدم شخصی از دور می آید وبر شتری
سوار است چون نزدیک شد گفتم اینجا شخصی از اولاد رسول خدا
هست وترا میطلبد وپیش از آنکه تو بیائی مرا خبر داد که تو خواهی
آمد پس همراه من آمد چون در خیمه داخل شد من نزدیک خیمه
ایستادم حضرت از او پرسید که از کجا می آئی گفت از اقصای بلاد
یمن حضرت از باب اعجاز فرمود که از فلان موضعی گفت بلی فرمود
که از برای چه باینجا آمده گفت از برای زیارت حضرت امام حسین
فرمود که هیچ مطلب دیگر بغیر از زیارت حضرت امام حسین
فرمود که هیچ مطلب دیگر بغیر از زیارت نداشتی گفت نه هیچ مطلب

نداشتم بغیر از انکه نماز کنم نزد انحضرت و از زیارت نمایم و
سلام کنم براو و بسوی اهل خود بر کردم و حضرت فرمود که شما چه
ثواب میدانید در زیارت انحضرت کفتم ما این را امید داریم که برکت
بهم میرسد در جان و زنان و فرزندان ما و مال و معاش ما
و براورده میشود حاجتهای ما حضرت فرمود که ایا زیاده بکویم
فضیلت زیارت انحضرت را کفتم زیاده بفرما یا ابن رسول
الله فرمود که زیارت انحضرت برابر است با یک حج مقبول پاک
پسندیده که با رسول خدا بجا اورده باشد انشخص تعجب میکرد
و حضرت زیاد میکرد تا بسی حج رسید و ایضا در تحفة الزائر از
حضرت صادق روایت نموده که حضرت فرمود چند حج کرده
کفت نوزده حج فرمود که اکر بیست حج تمام کنی از برای تو ثواب
یک زیارت امام حسین حساب میشود و ایضا در تحفة الزائر در
روایت معتبر از حضرت صادق روایت نموده است که هر که امام
حسین را زیارت نماید و انحضرت را امام واجب الاطاعة داند
نه از روی استنکاف و نه از روی تکبر نوشته شود از برای او

ثواب

کامل — وایضا — ایضا

ثواب هزار حج مقبول و هزار عمره مقبول و اکر شقی باشد
سعادتمند کردد و پیوسته در رحمت خداوند عالم فرو رود
و در کامل الزیارة از بشیر دهان روایت نموده قال قلت لابی
عبد الله فی حدیث له طویل قال ویحک یا بشیر ان المؤمن اذا اتاه
عارفا بحقه فاغتسل فی الفرات ثم خرج کتب له بکل خطوة حجة
و عمرة مقبولات و غزوة مع نبی مرسل او امام عادل یعنی بشیر
میکوید که کفتم بحضرت صادق در حدیثی از برای او که طویل بود
ان حدیث حضرت صادق در حدیثی از برای او که طویل بود ان حدیث
حضرت صادق فرمودند وای بر تو ای بشیر بدرستی که مومن
هر کاه بیاید بنزد حسین در حالتی که عارف بحق حسین باشد
پس غسل نماید باب فرات بعد از ان بیرون رود بزیارت انحضرت
نوشته شود از برای او بهر قدمی ثواب حج و عمره مقبوله و ثواب
جهادی که با پیغمبر مرسل یا امام عادلی بجا اورده باشد و ایضا
در کتاب مذکور نیز از بشیر دهان روایت نموده قال سمعت ابا عبد الله
و هو نازل بالحیرة و عنده جماعة من الشیعة فاقبل بوجهه الی

کامل — ایضا

فقال یا بشیر والله ما فاتک شیء مما کان اصحاب مکة بمکة
قلت جعلت فداک فیه عرفات فسّر لی فقال یا بشیر ان الرجل
منکم یغتسل علی شاطئ الفرات ثم یأتی قبر الحسین عارفا بحقه
فیعطیه الله بکل قدم یرفعها او یضعها مائة حجة مقبولة
ومعها مائة عمرة مبرورة ومائة غزوة مع نبی مرسل الی اعداء الله
عدو الله یعنی بشیر میگوید که شنیدم از حضرت صادق علیه اکبر
در هنگامی که آنحضرت در حیره بودند و نزد آنسرور جماعتی
از شیعیان بودند پس روی مبارک بسوی من نمود و فرمود
که ای بشیر قسم بخدا که فوت نشده است از تو چیزی از ثوابهای
که از برای اصحاب مکه در مکه بهم رسیده است بشیر میگوید
گفتم فدای تو شوم در آنجا عرفات است چون بیان بفرمائید
که چگونه مرا ثواب ایشان فوت نشده است پس آنسرور فرمودند
ای بشیر بدرستی که هر یک از شما هرگاه که غسل بجا آورد در [illegible]
فرات و برود بزیارت قبر آنحضرت در حالتی که عارف بحق او باشد
پس عطا میفرماید حق تعالی بهر قدمی که بر میدارد یا میگذارد

ثواب

ثواب صد حج مقبوله و ثواب صد عمره مبروره و صد جهاد
که با پیغمبر مرسل برود بجنگ دشمن ترین دشمنان خدا و رسول
علامه مجلسی در تحفة الزائر این روایت را در زیارت عرفه ایراد
نمود و ان شاء الله بعد از این در موضع او بیان خواهد شد
که اختلافی که مابین این دو روایت موجود است و در تحفة الزائر
بسند معتبر منقول است که حضرت امام رضا به یونس فرمودند
که هر که زیارت حضرت امام حسین بجا آورد [illegible] حج و عمره
کرده باشد یونس گفت که حجة الاسلام را از او ساقط میشود
فرمودند که این بعوض حجة الاسلام است از برای کسی که استطاعت
حج نداشته باشد و چون مستطیع شود باید برود بمکه
و حج بجا آورد مگر نمیدانی که هر روز هفتاد هزار ملک
دیگر نازل میشوند و طواف میکنند تا صبح و بدرستی که
حسین گرامی تر است نزد خداوند عالم از کعبه و در وقت هر
نماز هفتاد هزار ملک نازل میشوند ژولیده مو و گرد آلود
و نوبت بایشان نمی افتد تا روز قیامت و مرحوم مجلسی در تحفه

در تحفة الزائر فرموده است که این اختلافها که در فضیلت
زیارت آنحضرت وارد شده است یا محمول است بر اختلاف
اشخاص و زیارات زیرا که دوری و نزدیکی راه و قلت و
کثرت خوف و سایر شدتها و مشقتها و قلت و کثرت
معرفت آنحضرت و تقوی و مراتب اخلاص و نیتها و
و پرهیزکاری و سایر شرایط قبول عمل در زیادتی و
کمی دخل عظیم دارند یا محمول است بر اختلاف فعمول بر دو
چنانچه از بعضی احادیث ظاهر میشود یا بر تفاوت حجها
و عمرهها و بنده آزاد کردنها چنانچه از بعضی روایات نیز
مستفاد میشود یا باعتبار حمل بعضی از ثواب بتفضلی و
دیمی بعضی بر ثواب استحقاق و نیکو جمعی است بین اخبار **و فیمی**
است که دلالت دارد که نماز کردن در روضه منوره آنسرور
کامل چه نافله و چه فریضه برابر است با حج و عمره در **کامل**
الزیاره از ابن ابی عمیر روایت کرده است که حضرت امام
محمد باقر ع بمن فرمودند یا فلان ما یمنعك اذا عرفت
لك

لك حاجة ان تاتی قبر الحسین ع فتصلی عنده اربع رکعات
ثم تسئل حاجتك فان الصلوة عنده تعدل حجة و النافلة
عنده تعدل عمرة یعنی ای فلان شخص چه چیز مانع است ترا
از اینکه هرگاه روی بدهد ترا حاجتی اینکه حاضر شوی در نزد
قبر حسین پس نماز کنی در نزد قبر او چهار رکعت بعد از آن سؤال
نمائی حاجت خود را بدرستی که نماز واجب نزد او برابر است با
رابعه حجی و نماز مستحب برابر است با عمره **وایضا** در کامل الزیاره از
جعفی منقول است که حضرت صادق ع در حدیث طویلی بمفضل بن
عمر فرمودند در خصوص زیارت سید الشهداء ع ثم تمضی الی
صلوتك ولك بكل ركعة ركعتها عنده كثواب من حج الف حجة
و اعتمر الف عمرة و اعتق الف رقبة و كانما وقف فی سبیل الله
الف مرة مع نبی مرسل یعنی حضرت صادق ع بعد از آداب زیارت
فرمودند برو بجهت بجا آوردن نماز و از برای تو است بهر
رکعتی که بجا آوری در نزد قبر مطهر او مثل ثواب کسی که حج نموده است
هزار حج و عمره نموده است هزار عمره و آزاد نموده است هزار

بنده وگویا جهاد نموده است در راه خدا وخداوند عالم او را هزار
مرتبه با پیغمبر مرسلی ایضا درکامل الزیاره از ابی علی
روایت نموده است که قال قلت لابی عبدالله ع ما لمن زار قبر
الحسین قال من اتاه وزاره وصلی عنده رکعتین او اربع رکعات
کتب الله له حجة وعمرة قال قلت جعلت فداک وکذلک من اتی
قبر امام مفترض الطاعة قال وکذلک کل من اتی قبر امام مفترض
الطاعة یعنی ابی علی میگوید که گفتم بجناب صادق آل محمد ع چه
ثواب است از برای کسیکه زیارت نماید قبر امام حسین علیه السلام را
آنحضرت فرمودند که کسی که بیاید بنزد قبر او وزیارت نماید
اورا ونماز بجا آورد در نزد او دو رکعت یا چهار رکعت مینویسد
خداوند عالم از برای او ثواب حج وعمره ابی علی میگوید عرض
کردم فدایت شوم وهمچنین ثواب است از برای کسی که بیاید
بنزد قبر امام واجب الاطاعه حضرت فرمودند بلی همین
ثواب دارد هرگاه در نزد قبر امامی که اطاعت او واجب باشد
بجا آورد واز علامه مجلسی در تحفة الزائر بسند معتبر از حضرت

علا

صادق

صادق ع منقول است که چون بزیارت امام حسین بروی
زیارت کن آنحضرت را محزون وغمگین وژولیده موی وغبار
آلود وگرسنه وتشنه که آنحضرت با این احوال شهید شده است
وحاجات خود را طلب نما وبرگرد وآنرا وطن قرار مده ودر
حدیث دیگر منقول است که آنحضرت از شخصی پرسید که میروید
بزیارت قبر ابی عبدالله ع گفت بلی فرمود که از برای آن سفر سفره
برمیدارید گفت بلی فرمود که اگر بزیارت قبر پدرها ومادرهای
خود بروید چنین نمیکنید گفت چه چیز بخوریم فرمود که نان
با لبن یعنی بشیر یا ماست ودر چند حدیث دیگر وارد شده
که آنحضرت فرمود که شنیده ام که جماعتی بزیارت امام حسین
میروند وباخود سفرها برمیدارند که در آنها بزغالهای
بریان وحلواها هست اگر بزیارت قبر پدران یا دوستان خود
بروند اینها را با خود برنمیدارند ودر حدیث معتبر دیگر منقول
که آنحضرت بمفضل بن عمر گفت که زیارت کند امام حسین علیه السلام را
بهتر از آن است که زیارت نکند بهتر از آن است که زیارت

کست

وزیارت نکنید

بهتر ازان است که زیارت کنید مفضل گفت چیست مرا
شکستم فرمود والله که اگر بزیارت قبر پدران خود بروید
اندوهگین و غمناک میروید بزیارت آنحضرت که میروید
سفرها با خود برمیدارید بلکه میباید که ژولیده مو و گرد
آلود بروید و بسند معتبر مروی است که محمد بن مسلم بحضرت
امام محمد باقر عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت حسین بن علی
برویم آیا ما چنانست که در حجیم فرمود که بلی گفت پس بر ما لازم است
آنچه بر حاجیان لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو
مصاحبت نمائی با هر که رفیق تو است و بر تو لازم است که کم
سخن بگوئی مگر سخن خیر و لازم است بر تو که با خدا بسیار یاد
بکنی و لازم است که جامهایت پاکیزه باشد و لازم است که غسل
بکنی پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازم است که با خشوع و
رقت باشی و نماز بسیار بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد
بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزهائی که
سزاوار نیست ترا و باید که دیده خود را از حرام و شبهه بپوشانی

واحسان ببرادران مؤمن پریشان خود بکنی و اگر کسی را ببینی
که خرجش تمام شده است او را دستگیری کنی و خرجی خود را
درمیان خود و ایشان قسمت کنی و لازم است بر تو تقیه که
قوام دین تو با آنست و پرهیزکاری از چیزهائی که خدا از
انها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن
و مجادله و منازعه کردن را پس چون چنین کنی تمام میشود
ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب میشوی از جانب کسی که
طلب ثواب او کرده بمال الحج کردن و از اهل خود دور افتادن
اینکه برگردی با آمرزش گناهان و رحمت و خشنودی خداوند عالمیان
کامل
محمد ابن قولویه قمی در کتاب کامل الزیارة بسند خود از قدامة
بن زائده از پدر خود زائده روایت کرده است که حضرت امام
زین العابدین علیه السلام بمن فرمودند بلغنی یا زائدة انک تزور
قبر ابی عبد الله الحسین احیانا یعنی خبر بمن رسیده است ای
زائده که تو در بعضی از اوقات بزیارت قبر ابی عبد الله الحسین
میروی عرض کردم ان ذلک کما بلغک یعنی این خبر چنین است

که بشما رسیده است انحضرت فرمودند برای چه مطلب
بزیارت انحضرت میروی وحال انکه تو مقرب در نزد سلطان
خود که متحمل نمیشود که ببیند احدی را بر محبت ما و تفصیل دادن
ما و ذکر فضائل ما و انچه واجب است بر این امت از حق ما
عرض کردم والله ما ارید بذلك الا الله و رسوله یعنی بخدا
سوگند که قصدی ندارم از زیارت انجناب مگر محض از برای
رضای خدا و رضای رسول خدا و پروا ندارم که شخصی باین
سبب مومن وارد شود و در سینه من بوزن نمی نماید مگر هیچ
که بسبب زیارت انحضرت بر من وارد اید پس انحضرت فرمود که تو را
بخدا قسم میدهم که انچه گفتی همین وضع است که بیان نمودی
عرض کردم بخدا قسم که باین نحو است که خدمت شما عرض کردم
تا سه دفعه انحضرت همین سوال را مکرر فرمود من همین
جواب را عرض نمودم پس انحضرت فرمود ابشر ثم ابشر ثم ابشر
یعنی بشارت باد تو را بشارت باد تو را بشارت باد تو را و الان
حدیثی از برای تو نقل نمایم که ان حدیث از جمله نخبه احادیث

محزونه

محزون است لما اصابنا بالطف ما اصابنا وقتل ابی علیه السلام
وقتل من کان معه من ولده واهله وسایر اخوته وحملت
نسائه و حرمه علی الاقتاب چون بما رسید در صحرای کربلا
انجا که رسید و پدرم را با فرزندان و برادران و خویشان
شهید کردند و حرم محترم و زنان مکرم او را بر جهاز شتران
سوار کردند که روانه کوفه نمایند چون بمعرکه قتال رسیدم
و نظرم بر ان بزرگواران افتاد که در میان خاک و خون
افتاده بودند و کسی متوجه دفن ایشان نشده است بسیار
بر من عظیم امد و قلق و اضطراب من شدید شد و حالتی
عارض شد که نزدیك بود روح از بدنم مفارقت نماید چون
عمه ام زینب خاتون این حالت را در من مشاهده نمود بمن گفت
مالی اراك تجود بنفسك یا بقیة جدی وابی واخوتی یعنی
تو را چه رسیده است که می بینم نزدیك شده که روح از بدنت
مفارقت نماید ای یادگار جد و پدر و برادر من گفتم چگونه
جزع و اضطراب نکنم و حال انکه می بینم پدر بزرگوار و سید

عالیمقدار خود را با برادران و اعمام و فرزندان اعمام و خویشان
که برهنه در میان خاک و خون افتاده اند نه کسی کفن مینماید
ایشان را و نه کسی دفن مینماید ایشان را و نه احدی نزد ایشان
می آید گویا ایشان از مسلمانان نمیباشند و از جمله کفار دیلم و خزر
میشمارند مؤلف گوید چون زینب خاتون این نوع کلمات را
از آن علیل بیمار شنید با وجود آن داغها و ستمهائی که بآن
مکرم رسیده بود و نعشهای پاره پاره را ملاحظه مینمود
سیما بدنهای پاره پاره برادر مهربان خود را که مورد چهار
هزار زخم تیر و شمشیر گردیده بود ای صد هزار آفرین بر تو
ای دختر فاطمه زهرا و امیر المؤمنین که با این احوال در صدد
نصیحت امام زمان خود سید الساجدین علیه السلام بر آمد
و عرض کرد لا یجزعنک ما تری فوالله ان ذلک لعهد من رسول
الله صلی الله علیه و آله الی جدک و ابیک و عمک یعنی جزع در نیاورد تو را
آنچه میبینی بخدا سوگند این وقایع عهدی است از رسول خدا
بجد تو امیر المؤمنین و پدر و عم تو و لقد اخذ الله میثاق

اناس

اناس من هذه الامة لا تعرفهم فراعنة هذه الامة وهم
معروفون فی السموات وانهم یجمعون هذه الاعضاء المتفرقة
فیوارونها یعنی بتحقیق که خدا عهد و میثاق گرفته است از
گروهی از این امت که فراعنه امت ایشان را نمیشناسند و
معروف میباشند در آسمانها که ایشان جمع خواهند نمود
این اعضای متفرقه و این جسمهای بخون آغشته را دفن
مینمایند در این صحرا و علامتی از برای قبر پدرت سید الشهدا
برپا خواهند نمود و رسم آن نخواهد ماند که اثر در کرور لیالی و
ایام و مندرس نخواهد شد هر چند پیشوایان کفر و تابعان
ضلال سعی نمایند در برطرف شدن آن ظهورش بیشتر و رفعتش
زیادتر گردد چون سید السجاد این کلمات را از عمه مهربان خود
شنید فرمود بعمه خود که آن عهد چیست و این خبر چیز است
که میفرمائی زینب خاتون عرض کرد که خبر داد مرا ام ایمن که
روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله بدیدن حضرت فاطمه زهرا آمد
و آنحضرت حریره بجهت آنسرور ساخته بود و حضرت امیر المؤمنین

طبق خرمائی آورد و من کاسه از شیر و مسکه آورد و روان
حضرت با امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلم
از آنها تناول فرمودند و حضرت امیر المؤمنین ابی آورد
و حضرت رسول ص دست خود را شست و بر روی مبارک
خود کشید و نظر از روی سرور شادمانی بسوی آن
بزرگواران افکند پس نظر بجانب آسمان افکند پس رو بجانب
قبله آورد و دست بدعا گشود پس بسجده رفت و صدای
گریه آنحضرت بلند شد و چون سر از سجده برداشت مانند
باران اشک از دیده های مبارکش فرو میریخت و اینحالت
سبب اندوه اهل بیت گردید پس حضرت امیر المؤمنین
و حضرت فاطمه از آنحضرت سؤال نمودند که سبب گریه
شما چیست آنحضرت فرمودند که چون من باجتماع شما
شاد شدم جبرئیل آمد و گفت حق تعالی بشادی تو مطلع
گردید و نعمت را بر تو تمام نمود و مقرر فرمود که ایشان
با فرزندان و شیعیان ایشان در بهشت با تو باشند و میان

تو

تو و ایشان جدائی نیفکند و لکن بلاها بسیار بایشان
خواهد رسید و مکاره ایشان را در خواهد یافت از دست
جماعتی که ادعا کنند که از امت تواند و خدا و رسول از ایشان
بیزارند و اهل بیت تو را بقتل رسانند هر یکی را در مکانی
و قبرهای ایشان از یکدیگر دور باشد و حق تعالی این مصائب را
از برای ایشان اختیار کرده است پس خدا را حمد کن و بقضای
او راضی شو پس جبرئیل عرض کرد ای محمد برادر تو مظلوم
و مغلوب امت تو خواهد گردید تا آنکه بدست شقی ترین
اهل روزگار بدرجه شهادت فایض گردد و این فرزند زاده
تو و اشاره نمود بدست خود بسوی حسین کشته خواهد شد
در میان گروهی از فرزندان و اهل بیت تو و نیکان امت تو
در کنار نهر فرات در زمینی که آن را کربلا نامند و بسبب آن
اندوه و بلا بر دشمنان تو و دشمنان ذریه تو بسیار خواهد
شد در روزی که کرب و شدت آن روز نهایت ندارد و آن زمین
کربلا پاک ترین بقعه های زمین است و حرمت آن از همه بقعه های

زمین بیشتر است و آن از زمینهای بهشت است و چون برسد
آن روزیکه سبط تو حسین و اهل او در آن روز شهید
شوند و احاطه کنند بایشان اهل کفر و ضلالت جمیع اطراف
زمین بلرزه در آید و کوهها بحرکت در آید و بسیار گردد
اضطراب آنها و دریاها بتلاطم و موج خواهد شد و آسمانها
و اهل آنها بلرزه و اضطراب خواهند آمد از روی غضب نمودن
از برای تو و ذریت تو و از برای عظیم شمردن هتک حرمت تو
و برای بدی مکافاتی که خواهند داد بسبب هتک حرمت و ذریه
تو و هر یک از آسمانها و زمینها و دریاها و مخلوقاتی که
در آنها است اذن میطلبند از خدا در یاری نمودن اهل بیت
ضعیف و مظلوم تو و ایشان حجت خدایند بعد از تو بر خلق
پس حقتعالی وحی کند بسوی آسمانها و زمینها و کوهها و
دریاها و هرچه در آنها است که منم خداوند پادشاه قادری
که گریزنده از دست من بدر نمیرود و امتناع کننده مرا عاجز
نمیگرداند و از هرکه خواهم در وقتی که خواهم انتقام توانم کشید

بعز

بعزت و جلال خود سوگند که عذاب کنم کسی را که فرزند پیغمبر
و برگزیده مرا کشته است و هتک حرمت او نموده است و
عترت او را بقتل آورده است و عهد و پیمان او را شکسته است
و ستم بر اهل او کرده است چنان عذابی که احدی از عالمیان را
چنان عذابی نکرده باشم پس در آن وقت بخروش آید هر که
هرچه در آسمانها و زمینها باشد و لعنت کنند بر کسی که ظلم بر
عترت تو کرده است و هتک حرمت تو را حلال شمرده است و
چون آنگروه سعادتمند بسوی شهادت شتابند حق تعالی
بدست خود قبض ارواح ایشان را نماید و از آسمان هفتم
ملائکه چندی فرود آیند با ظرفهای از یاقوت و زمرد که
مملو از آب حیوة باشد و با خود بیاورند حلهها از حلههای
بهشت و عطرهای بهشت و آن بدنهای مطهر را بآن آبها
بشویند و بآن حلهها کفن کنند و بآن عطرها حنوط نمایند
و ملائکه صف در صف بر ایشان نماز کنند پس حقتعالی
گروهی را برانگیزد که آن کافران آنها را نشناسند و بآن خونها

بگفتار و کردار و نیت شریان نباشند آن بدنها را دفن کنند
و علامتی بر آن قبر سید الشهدا در آن صحرای کربلا بر پا
کنند که نشانه باشد برای اهل حق و سببی باشد برای
رستگاری مؤمنان و تحضره الملائکة من کل سماء
الف ملک في کل یوم و لیلة و یطوفون علیه و یسبحون
الله عنده و یستغفرون الله لمن زاره و یکتبون اسماء
من یأتیه زائرا من امتک متقربا الی الله والیک اسماء
آبائهم و عشائرهم و بلدانهم و یسمون وجوههم بمیسم
نور عرش الله هذا زائر قبر خیر الشهداء و ابن خیر الانبیا
و در هر شبانه روزی صد هزار ملک از هر آسمانی فرود
آیند و بر دور آن قبر احاطه نمایند و صلوات فرستند
بر او و تنزیه کنند خدا را نزد آن قبر و طلب آمرزش گناهان
نمایند برای زیارت کنندگان او و مینویسند نامهای
اشخاص را که بزیارت او می‌آیند از امت تو برای تقرب جستن
بسوی تو و بسوی خدا و مینویسند نامهای پدران

ایشان و عشایر و بلاد ایشان را و داغ میگذارند بر رویهای
ایشان بداغی از نور عرش خدا که اینست زایر قبر بهترین
شهدا و پسر بهترین انبیا و چون روز قیامت شود
رویهای ایشان میدرخشد از اثر این داغ بنحوی که دیدهها
نور آنرا فرو میگیرد و میشناسند اهل محشر ایشانرا بان
نور و گویا می‌بینم ترا ای محمد که در میان من و میکائیل باشی
و علی در پیش روی ما میباشد و عدد بی‌نهایت از
ملائکه خدا با ما میباشند و ما برچینیم از میان اهل
محشر اشخاص را که آن داغ در روی ایشان باشد تا اینکه
حقتعالی نجات دهد ایشانرا از هول و فزع آنروز و اینست
حکم خدا و عطای او از برای کسیکه زیارت نماید قبر
ترا یا محمد یا قبر برادر ترا یا قبر دو سبط ترا بجهة
محض رضای خدا و گروهی که لائق گردیده است بر ایشان
لعنت و سخط حقتعالی سعی خواهند نمود در محو نمودن
ایشان نشان آن قبر را و برطرف نمودن علامت آنرا و خدا

نخواهد گذاشت پس رسول خدا فرمود که این مطالب را
بگریه در آورد ومحزون نمود زینب خاتون فرمود چون
ابن ملجم بر پدرم ضربت زد واثر مرگ را در آنحضرت مشاهد
نمودم بخدمت آنجناب عرض کردم یا ابه حدثنی ام ایمن
بکذا وکذا یعنی ای پدر خبر داد مرا ام ایمن باین نحو ومیخواهم
که از جناب شما بشنوم آنحضرت فرمودند یا بنته
الحدیث کما حدثتک ام ایمن یعنی ای دختر این حدیث
بنحوی است که ام ایمن بتو خبر داده است وکانی بک
وبنات اهلک سبایا بهذا البلد اذلاء خاشعین
گویا میبینم ترا وسایر دختران اهل بیت ترا که
در این شهر کوفه بذلت وخواری اسیر باشید تخافون
ان یتخطفکم الناس ومترسید که مردم شما را بربایند
فصبرا صبرا پس در آنوقت صبر کنید صبر کنید قسم بخدا
ومنی که دانه را شکافت وخلق ترا آفریده است که در
آنوقت بر روی زمین دوستی خدا بغیر از شما ومحبان و

سوال

وشیعیان شما نخواهد بود در وقتی که حضرت رسول این
حدیث را برای ما نقل کرد فرمود که در آنروز شیطان از شادی
پرواز خواهد کرد با شیاطین واعوان خود وبر روی زمین
خواهد گردید وخواهد گفت باعوان خود که ای گروه شیاطین
آنچه میخواستم از فرزندان آدم بعمل آوردیم ورسیدیم در
هلاک ایشان بنهایت آرزوی خود ایشان را باتش رسانیدیم
ونجات نمی یابد از ایشان مگر کسی که دست بر دامن اهل بیت
رسالت زنند پس مشغول شوید بتشکیک مردم در حق ایشان
وتحریص مردم بر عداوت ایشان وعداوت دوستان ایشان
تا کفر وضلالت خلق مستحکم گردد وهیچ کس از ایشان نجات
نیابد وراست کرد بر ایشان ابلیس گمان خود را وحال آنکه
دروغگو بود ونفع نمی بخشد با عداوت شما عمل نیکی وضرر
نمیرساند با محبت ودوستی شما گناهی غیر از کبایر بعد حضرت
امام زین العابدین ع براوی حدیث فرمودند که بگیر این حدیث را
که اگر در طلب این حدیث یکسال بر پهلوی شتر خود تازیانه میزدی

هر آئینه قلیل بود **باب دوم** در فضیلت زیارت آن
سرور است در روز عرفه که نهم ذی الحجه است بدانکه احادیث
بسیاری چنانچه بعد از این ذکر خواهد شد دلالت دارد
بر فضیلت عظمی در خصوص زیارت آنسرور در این روز
اولا سر این مطلب را ذکر مینمائیم که سبب چه شده است که
در روز عرفه زیارت آن سرور عالم مستحب است و مؤکد گردیده
است و شاید سر این مطلب این باشد که چون آن مظلوم
غریب موافق روایات معتبره از خوف و بیم بنی امیه در
روز هفتم ذی الحجه از مکه معظمه بیرون رفتند و عدول
از حج بعمره مفرده نمودند زیرا که یزید پلید جمعی را بمکه معظمه
بهانه حج فرستاده بود که آنسرور عالمیان را گرفته بنزد
او برند یا بقتل آورند آنحضرت بجهت اینکه هتک حرمت
خانه خداوند عالمیان نشود لهذا با دل پر حسرت قبل
از اتیان بمناسک از مکه معظمه بیرون تشریف آوردند
و هرگاه خوب بدیده بصیرت ملاحظه نمائید میدانید

که همین

همین بیرون شدن آنحضرت قبل از اعمال حج از اعظم مصائب
است زیرا که مردمان زحمتها و مشقتهای بسیار بر خود وارد
می آورند که روز عرفه را در کوه عرفات حاضر شوند و در
آنمکان مشغول بعبادت ملک منان شوند و دست تضرع
و ابتهال بدرگاه قادر متعال بلند نمایند و چون آن
مظلوم شهید با دل پر حسرت و دل محزون خود را از مناجات
با قاضی الحاجات خالی نمودند و توجه بمنی نینوا که محل
قربانیان کوی وفا و گلگون کفنان دشت کربلا است
نمودند لهذا خداوند عالم دشت نینوا را در روز عرفه
اولا محل نظر رحمت خود نمودند چنانچه بسند معتبر از
حضرت صادق ع منقولست که خداوند عالمیان در پسین
روز عرفه اول نظر رحمت بسوی زیارت کنندگان حسین
ابن علی ع مینمایند پیش از آنکه نظر رحمت بسوی اهل موقف
عرفات نماید **و ایضا** بسند حسن و موثق چنانچه علامه
مجلسی ره در تحفة الزائر بیان نموده از حضرت صادق علیه

منقولست که چون روز عرفه میشود حق تعالی مطلع میشود
بر زوار قبر حسین پس بایشان میگوید که از سر گیرید عمل را
که گناهان شما را امرزیدم پس متوجه کار سازی اهل عرفات
میشود و حدیث دیگر بهمین مضمون وارد است و نعم ما قال

ای در تو کعبهٔ ارباب نجات ° قبلتی وجهك فی كل صلوة °
بر سر کوی تو ما کرده وقوف ° حاجیان را چه وقوف از عرفات

وایضا در تحفة الزائر بسند معتبر از بشیر دهان منقولست که
گفت عرض کردم بحضرت صادق ع که گاه هست از حج فوت
میشود روز عرفه در نزد قبر امام حسین میگذرانم فرمود
که نیك میکنی ای بشیر هر مؤمنی که بزیارت قبر امام حسین
رود با شناسائی حق انحضرت در غیر روز عید نوشته
میشود از برای او ثواب بیست حج و بیست عمرهٔ مقبول و بیست
جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند ان
حضرت را در روز عرفه با معرفت حق انحضرت نوشته میشود
برای او ثواب هزار حج و هزار عمرهٔ پسندیده مقبول و هزار

جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل میشود
برای من ثواب موقف عرفات پس نظر فرمود انحضرت بسوی
من مانند کسیکه خشمناك باشد و فرمود که ای بشیر مؤمن
هر گاه بزیارت قبر امام حسین برود در روز عرفه و غسل
نماید در نهر فرات پس متوجه شود بسوی قبر انحضرت بنویسد
حقتعالی از برای او بهر گامی حجی که با همه مناسك بعمل امده
باشد و چنین گمان دارم که فرمود و عمرهٔ نیز وایضا در کتاب
مذکور از حضرت صادق ع منقولست که هر که زیارت کند
قبر امام حسین را در روز عرفه بنویسد حق تعالی از برای
او ثواب هزار هزار حج که با قائم ال محمد صلی الله علیه و آله
کرده باشد و هزار هزار عمره که با رسول خدا کرده باشد و
ثواب ازاد کردن هزار هزار بنده و فرستادن هزار هزار
کس بجهاد در راه خدا و نام برد حقتعالی انرا که بنده بسیار
تصدیق کننده من ایمان اورد بوعده من و ملائکه گویند
که فلان مرد صدیقست خدا انرا شناخته است در بالای

عرش عظمت و جلالش و در زمین انرا کروبی گویند که لقب ملائکه مقربین است وایضا در کتاب مذکور مروی است که حضرت صادق فرمود که هر که آنحضرت را زیارت کند در روز عرفه با شناسائی حق او بنویسد خدا از برای او ثواب هزار هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که با پیغمبر مرسل کرده باشد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که پریشان باشد و او را میسر نشود حجة الاسلام و پس برود در روز عرفه را نزد قبر امام حسین بگذراند که این مجزی است او را از حجة الاسلام و نمیگویم که از حج مجزی است مگر از برای کسیکه پریشان باشد اما اگر مالدار و هر گاه واجب خود را کرده باشد و خواهد که حج سنت یا عمره سنت بکند و شغل دنیائی یا عایقی او را مانع شود و برود نزد قبر آنحضرت در روز عرفه این مجزی است از ادا کردن حج و عمره و مضاعف کرداند حقتعالی ثواب او را از برای او باضعاف بسیار راوی پرسید که برابر چند حج و چند عمره است فرمود که او را احصا

نمیتوان

نمیتوان کرد پرسید که صد برابر فرمود که کی احصا میتوان کرد پرسید که هزار هزار برابر فرمود که بیشتر پس این آیه را خواند که مضمونش اینست که اگر بشمارید نعمتهای خدا را احصا نمیتوانید کرد انها را بدرستی که خدا واسع العطایا و کریم است در کامل الزیارة از بشیر دهان روایت نموده قال سمعت ابا عبد الله و هو نازل بالحيرة و عنده جماعة من الشيعة فاقبل الي بوجهه فقال يا بشير حججت العام قلت جعلت فداك لا ولكني اعرف بالقبر الحسين فقال يا بشير والله ما فاتك شيء مما كان لاصحاب مكة بمكة قلت جعلت فداك فيه عرفات فسره لي فقال يا بشير ان الرجل منكم ليغتسل على شاطي الفرات ثم ياتي قبر الحسين عارفا بحقه فيعطيه الله بكل قدم يرفعها او يضعها مائة حجة مقبولة و مائة عمرة مبرورة و مائة غزوة مع نبي مرسل الى اعداء عدو له يا بشير اسمع وابلغ من احتمل قلبه قلبه من زار قبر الحسين يوم عرفة كان كمن زار الله تعالى في عرشه يعني بشير میگوید که شنید

از حضرت صادق ع در وقتی که در حیره بودند و در نزد آن
سرور جماعتی از شیعه بودند پس روی مبارک بسوی من
کرد و فرمود که ای بشیر امسال حج کرده گفتم نه ولکن در روز
عرفه نزد قبر امام حسین بودم فرمود که ای بشیر والله
که از تو فوت نشده است چیزی از ثوابهای که از برای اصحاب مکه
در مکه بهم رسیده است گفتم فدای تو شوم در اینجا عرفات
است بیان فرمائید که چه گونه ثواب ایشان مرا فوت نشده است
فرمود که ای بشیر بدرستی که مردی از شما غسل کند در کنار دجله
فرات و برود بزیارت قبر آنحضرت و عارف بحق او باشد عطا
میفرماید حقتعالی با و بهر گامی که بر دارد یا بگذارد ثواب صد
حج مقبول و صد عمره مبرور و صد جهاد که با پیغمبر مرسل
برود بجنگ دشمن ترین دشمنان خدا ای بشیر بشنو از من و
برسان بهر کس که دلش قبول کند کسیکه زیارت نماید آنحضرت را
در روز عرفه چنانست که حقتعالی را در عرش زیارت نموده
باشد و نعم ما قال العارف البرقانی کربلا عرش است

و عرش کردگار ٭ گشته در حایر بلا شد آشکار ٭ کربلا دان عرش
حق با زیب و زین ٭ زینت او شاه مظلومان حسین ٭ شبه نبود
که عرش داور است ٭ شاهد آن شاه دین و اکبر است ٭ بلکه باشد
کربلای شاه دین ٭ در تبارش بالاتر از عرش برین ٭ کربلا را خیمگاه
دلبر است ٭ کربلا را فلکها زیور است ٭ کربلا دارد ز عباسی
نشان ٭ آستانش را ملایک پاسبان ٭ کربلا قبر جبیش در
رواق ٭ زایران هر سو هزاران اشتیاق ٭ شاهدین چون کعبه
اند و انجمن ٭ سجده کرد در پاش هفتاد و دو تن ٭ عرش را کی باشد
این نام و نشان ٭ بین تفاوت از زمین تا آسمان ٭ کربلا را هست
اسرار دیگر ٭ کی تواند استماعش گوش و سر ٭ کر تو را هوش است زان
عالی نشان ٭ بشنو از من این حدیث در فشان ٭ و در تحفة الزائر
از جابر بسند معتبر روایت نموده است که حضرت صادق ع با
فرمود که امسال حج کرده گفت فدای تو شوم زری نداشتم
که بحج روم ولکن عرفه را نزد قبر امام حسین گذرانیدم فرمود
که ای جابر هیچ کوتاهی نکردی از آنچه اهل منی در آن بودند

اگر نه این بود که کراهت دارم که مردم ترک حج کنند هر آینه
حدیثی برای تو میگفتم که هرگز ترک زیارت قبر آنحضرت علیه السلام
نکنی پس ساعتی ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا
پدرم که هر که بیرون رود بسوی قبر امام حسین علیه السلام
و عارف بحق آنحضرت بوده باشد و با تکبر نرود همراه او
میشوند هزار ملک از جانب راست او و هزار ملک از جانب
چپ او و نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که
با پیغمبری یا وصی پیغمبری کرده باشد و شیخ طوسی در تهذیب
الاحکام از علی بن اسباط از بعض روات از حضرت صادق
روایت نموده که قال قلت ان الله یبدء بالنظر الی زوار قبر
الحسین بن علی علیهما السلام عشیة عرفه قبل نظره الی اهل
الموقف قال نعم قلت و کیف ذلک قال لان فی اولئک اولاد
زنا و لیس فی هولاء زنا یعنی علی بن اسباط میگوید که بعضی از
روات میگوید که عرض کردم بجناب حضرت صادق علیه السلام
که بدرستی که خداوند عالم ابتدا مینماید در نظر نمودن بجمعت

اولاد

بسوی

بسوی زوار قبر حضرت حسین بن علی علیهما السلام در پسین
عرفه پیش از نظر نمودن بسوی اهل موقف عرفات حضرت
صادق ع فرمودند بلی چنین است راوی میگوید که عرض
کردم چگونه میشود این حضرت فرمودند بجهة اینکه در
موقف عرفات اولاد زنا میباشند و در میان زوار قبر
امام حسین اولاد زنا نمیباشند و علامه مجلسی در تحفة الزائر
فرموده است که سندهای معتبر بر این مضمون وارد است و
در تحفة الزائر بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت نموده
است که حق تعالی رحمت خود را متوجه زائرین قبر امام حسین ع
میگرداند پیش از اهل عرفات و حاجتهای ایشان را بر می
آورد و گناهان ایشان را می آمرزد و شفاعت ایشان را قبول
میکند در سؤالهای ایشان پس بعد از آن متوجه اهل عرفات
میشود و با ایشان نیز چنین میکند و ایضا در آن کتاب از
حضرت صادق ع بسند معتبر روایت نموده است که هر که روز
عرفه را نزد قبر امام حسین بگذراند خالی برنگردد بلکه

برگردد دستهای او مملو باشد از رحمت الهی و شیخ طوسی در
تهذیب الاحکام از یونس بن ظبیان روایت نموده قال قال
ابو عبد الله ع من زار قبر الحسین لیلة النصف من شعبان
ولیلة الفطر ولیلة عرفة فی سنة واحدة کتب الله له الف حجة
مبرورة والف عمرة متقبلة وقضیت له الف حاجة من حوائج
الدنیا والاخرة یعنی یونس میگوید که حضرت صادق علیه السلم
فرمودند کسیکه زیارت نماید قبر حضرت امام حسین علیه السلم را
در شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یکسال
بنویسد خداوند عالم در نامه عمل او ثواب هزار حج پاکیزه
و هزار عمره قبول شده و بر آورده میشود از برای او هزار
حاجت از حوائج دنیا و آخرت و ایضا در تهذیب الاحکام
از حضرت صادق ع روایت نموده که من عرف عند قبر الحسین
فقد شهد عرفة یعنی کسیکه در عرفه در نزد قبر امام حسین
بوده باشد پس بتحقیق که حاضر شده است موقف عرفات را
و در حدیث از حضرت صادق ع روایت نموده که فرمودند

اذا کان

اذا کان یوم عرفة نظر الله تعالی الی زوار قبر الحسین ع
فقال ارجعوا الکم ما مضی ولا یکتب علی احد منکم ذنب سبعین
یوما من یوم ینصرف یعنی هرگاه روز عرفه شود نظر رحمت
مینماید خداوند عالم بسوی زوار قبر امام حسین علیه السلم
و میفرماید بایشان برگردید که بخشیدم گناهان گذشته
شما را و نوشته نمیشود بر هیچ یک از شما گناه هفتاد
روز از روزیکه از نزد قبر مطهر آنحضرت بر میگردید و ایضا
در وسائل از حضرت صادق ع روایت نموده که فرمودند
من اتی قبر الحسین یوم عرفة بعثه الله یوم القیمة
ثلج الفؤاد یعنی کسیکه بیاید در روز عرفه بزیارت قبر امام
حسین ع مبعوث مینماید او را خداوند عالم در روز قیامت
با دل خنک و ایضا در وسائل از حنان بن سدیر روایت نموده
که قال ابو عبد الله ع یا حنان اذا کان یوم عرفة اطلع الله علی
زوار الحسین فقال لهم استأنفوا فقد غفرت لکم یعنی چون
روز عرفه میشود مطلع میشود خداوند عالم بر زوار قبر

امام حسین پس میگوید با ایشان از سر گیرید عمل را که
بتحقیق امرزیده جمیع گناهان شما را و احادیث در فضیلت
زیارت انور در شب عرفه و روز عرفه بسیار است و
بهمین قدر اختصار نمودیم باب سیم در فضیلت زیارت
انحضرت است در روز عاشورا احمد بن قولویه قمی در
کامل الزیارات از جابر جعفی روایت نموده است که قال دخلت
علی جعفر بن محمد علیهما السلام فی یوم عاشوراء فقال لی هؤلاء
زوار الله وحق علی الله ان یکرم الزائر من بات عند قبر الحسین
فی یوم عاشوراء او بات عنده کان کمن استشهد بین یدیه
یعنی جابر جعفی میگوید که وارد شدم بخدمت حضرت
صادق در روز عاشوراء پس فرمودند این روز ای جابر
این گروه زوار خداوند عالم میباشند و ایشان بزیارت
مرقد منور سید الشهداء نمودند و واجب است بر
خداوند اینکه اکرام نماید زائر را کسیکه بیاید در نزد قبر
انحضرت در روز عاشورا یا یکشب تا صبح در نزد قبر مطهر

انور

انور بوده باشد مثل کسی است که در پیش روی انحضرت
شهید شده باشد و شیخ حر عاملی در کتاب وسائل از
زید شحام روایت نموده که حضرت صادق فرمودند من زار قبر
ابی عبد الله یوم عاشوراء عارفا بحقه کان کمن زار الله
تعالی فی عرشه یعنی کسیکه زیارت نماید قبر امام حسین
در روز عاشوراء در حالی که عارف بحق انور باشد
چنانست که خداوند عالم را در عرش زیارت نموده باشد
وایضا در وسائل و تهذیب و کامل الزیارات از حریز بن عبد الله
از حضرت صادق روایت نموده اند قال من زار الحسین
فی یوم عاشوراء وجبت له الجنة یعنی انحضرت فرمودند
کسیکه زیارت نماید امام حسین را در روز عاشورا واجب
میشود از برای او بهشت عنبر سرشت وایضا در وسائل
از حضرت صادق روایت نموده که فرمودند که فرمودند
من بات عند قبر الحسین لیلة عاشوراء لقی الله یوم القیمة
ملطخا بدمه کانما قتل معه فی عرصة کربلا یعنی کسیکه

در شب عاشورا در نزد قبر سید الشهدا بوده باشد ملاقات
مینماید خداوند عالم را در حالتی که بخون خود آلوده باشد
و گویا کشته شده است با او در عرصه کربلا و در
ذیل حدیث روایت جعفی را نقل نموده بطریقی که مذکور شد
وایضا در وسائل از شیخ مفید روایت نموده است مرسلا
باین لفظ و روی ان من زار الحسین فی یوم عاشوراء غفر
الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر یعنی روایت شده
بدرستی که کسیکه زیارت نماید امام حسین را در روز عاشوراء
می آمرزد خداوند عالم گناهان گذشته و آینده
وایضا از شیخ مفید بطریق ارسال روایت نموده است و
روی ان من اراد ان یقضی حق رسول الله ص وحق امیر المؤمنین
وحق فاطمه ع فلیزر الحسین یوم عاشوراء یعنی روایت
شده است که بدرستی کسیکه اراده دارد اینکه بجا آورد حق
رسول خدا ص وحق امیر المؤمنین وحق فاطمه علیهم السلام را
پس باید که زیارت نماید امام حسین ع در روز عاشوراء

وعلامه

وعلامه مجلسی روایت نموده است بسند موثق از حضرت امام
رضا ع که هر که ترک نماید سعی در حوائج خود را در روز عاشورا
حق تعالی حاجتهای دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا
روز مصیبت و حزن و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را
روز فرح و خوشحالی او گرداند و دیده اش در بهشت بما روشن
گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نام کند و در خانه خود
چیزی ذخیره کند برکت نیابد در آنچه ذخیره کرده است و
محشور شود در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد
و عمر بن سعد علیهم اللعنة وایضا در تحفة الزائر بسند معتبر
منقولست که عبد الله بن الفضل بحضرت صادق علیه السلام عرض
کرد که یا ابن رسول الله ص چگونه عامه روز عاشورا را روز
برکت نامیدند حضرت گریستند و فرمودند که چون امام حسین
شهید شد مردم تقرب جستند بسوی یزید و ذخیرها
از برای او جستند و جایزها از برای آنها گرفتند و از جمله
آنها که از برای او جستند این بود که روز عاشوراء روز برکت
است

تا عدول کنند بردو در آنروز از جزع وگریه و مصیبت و حزن
بسوی فرح وشادی وتبرک جستن بآن وتهیه سال کردن در
آنروز خدا حکم کند میان ما وایشان وایضا در کامل الزیاره ودعا
ومسائل وتحفة الزائر از مفخر اوائل واواخر حضرت امام محمد
باقر مرویست که سیف بن عمیره وصالح بن عقبه هردو از
محمد بن اسمعیل وعلقمه بن محمد حضرمی وهردو از مالک جهنی
که آنسرور فرمودند هر که زیارت کند حضرت امام حسین
در روز دهم محرم ویا نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند
خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار هزار حج ودو هزار
هزار عمره ودو هزار هزار جهاد که هر یکی با رسول خدا
وائمه طاهرین علیهم السلم کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم
چه ثوابست از برای کسیکه در شهرهای دور باشد وممکن
نباشد اورا رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود که چون روز
عاشوراء در آید بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام
بلندی در خانه خود واشاره کند بسوی آنحضرت بسلام

وجهد کند در نفرین کردن بر قاتل آنسرور وبعد از آن دو
رکعت نماز کند وبکند این کارها در اول روز پیش از پیشین
پس ندبه ونوحه کند بر حسین وامر کند هرکه را در خانه او است
واز او تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت ودر خانه خود ذکر
مصیبتی برپا دارد باظهار جزع بر آنحضرت وملاقات کنند
بعضی از ایشان بعضی را در خانهای خود بگریه کردن وتعزیه
گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت آنحضرت پس من ضامنم
بر خدا که هرگاه این کارها را بکنند جمیع این ثوابها را بایشان
عطا فرماید مالک گفت تو ضامنی وکفیلی از برای ایشان باین
ثواب فرمود که بلی پرسید چگونه یکدیگر را تعزیه بگویند فرمود
که میگویند عظم الله اجورنا بمصابنا بالحسین وجعلنا و
ایاکم من الطالبین بثاره مع ولیه الامام المهدی من آل محمد
واگر توانی در آنروز از برای هیچ کار از خانه بیرون مرو که آنروز
نحسی است که حاجت هیچ مؤمن در آنروز برآورده نمیشود واگر
برآورده شود مبارک نیست ودر آن خیری ورشدی نخواهد

دیده و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این
روز از برای منزل خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک
نیست آنچه ذخیره کرده است و اهلش که از برای ایشان ذخیره
کرده است مبارک نخواهد بود از برای او و هر کسیکه چنین
کند از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار
عمره و هزار هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله
علیه و آله بجا آورده باشد و از برای او خواهد بود ثواب
مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی که
مرده باشند یا کشته شده باشند از وقتی که خدا دنیا را
خلق کرده است تا روز قیامت الی آخر الحدیث در کامل الزیارة
روایت نموده اند که هر که در روز عاشورا نزد قبر حضرت
امام حسین بر سر آب بدهد مثل کسی باشد که لشکر
آنحضرت را آب داده باشد و با آنحضرت در صحرای کربلا
حاضر شده باشد **باب چهارم** در بیان فضیلت زیارت
آنسرور عالمیان است که در روز اربعین بیستم ماه صفر باشد

شیخ طوسی در تهذیب الاحکام و شیخ حر عاملی در وسائل و
علامه مجلسی در تحفة الزائر از حضرت امام حسن عسکری
روایت نموده اند که آن بزرگوار فرموده اند که علامات المؤمن
خمس صلوة الخمسین و زیارة الاربعین و التختم فی الیمین
و تعفیر الجبین و الجهر ببسم الله الرحمن الرحیم یعنی علامت
مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه و یک رکعت از فریضه و نافله
در شب و روز و زیارت روز اربعین و انگشتر در دست
راست کردن و جبین را در حال سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله
الرحمن الرحیم را بلند گفتن و در کتاب وسائل مدرک علامات
الشیعه نقل نموده و کیفیت زیارت آنسرور در این روز
در کتب مزار مسطور است **باب پنجم** در بیان فضیلت
زیارت آنسرور است در شب عید فطر و عید اضحی در وسائل
از عبد الرحمن بن الحجاج روایت نموده که قال قال ابو عبد الله
من زار قبر الحسین لیلة من ثلث غفر الله ما تقدم من ذنبه
و ما تأخر قلت ای اللیالی جعلت فداك قال لیلة الفطر و

الاضحی ولیلة النصف من شعبان یعنی عبد الرحمن میگوید که
حضرت صادق فرمودند کسی که زیارت نماید قبر امام حسین
در یکی از سه شب می امرزد خداوند عالم گناهان گذشته و
اینده او را عبد الرحمن میگوید که عرض کردم فدایت شوم کدام
یکی از شبها است این سه شب فرمودند شب عید فطر و شب
عید اضحی و شب نصف از شعبان وایضا در وسائل از یونس
بن ظبیان روایت نموده که قال قال ابو عبد الله من زار قبر
الحسین لیلة النصف من شعبان ولیلة الفطر ولیلة عرفة فی
سنة واحدة کتب الله له الف حجة مبرورة والف عمرة مقبولة
وقضیت له الف حاجة من حوائج الدنیا والاخرة یعنی یونس
بن ظبیان میگوید که حضرت صادق فرمودند کسیکه
زیارت نماید قبر مطهر امام حسین را در شب نصف شعبان و
شب عید فطر و شب عرفه در یکسال مینویسد خداوند عالم
در نامهٔ عمل او ثواب هزار حج پاکیزه و هزار عمرهٔ مقبوله و
براورده میشود از برای او هزار حاجت از حاجتهای دنیا و

اخرت

واخرت باب ششم در فضیلت زیارت انحضرت در شب اول
ماه رجب المرجب و شب نیمهٔ ان در وسائل از بشیر دهان روایت
نموده است در حدیث طویلی که اخر الحدیث اینست که حضرت
صادق فرمودند ومن زاره اول یوم من رجب غفر الله له البتة
یعنی کسیکه زیارت نماید حضرت امام حسین در اول روز
از ماه رجب می امرزد خداوند عالم گناه او را البته وایضا در وسائل
و تهذیب از ابی نصر بزنطی روایت نموده است که قال سئلت ابا
الحسن الرضا فی ای شهر نزور الحسین قال فی النصف من
رجب والنصف من شعبان یعنی ابی نصر میگوید که سؤال نمودم
از حضرت امام رضا که در کدام ماه زیارت نمائیم حسین را
انحضرت فرمودند در نصف از ماه رجب و در نصف از ماه
شعبان و در وسائل روایت بشیر دهان را در دو مقام
در اول باب و اخر باب هر دو ایراد نموده است باب هفتم
در فضیلت زیارت انحضرت است در شب نیمهٔ شعبان شیخ طوسی
وتهذیب و شیخ حر عاملی در کتاب وسائل از ابی بصیر روایت

نموده اند قال من احب ان يصافحه مائة الف نبي وعشرون الف
نبي فليزر قبر الحسين بن علي ع في النصف من شعبان فان
ارواح النبيين تستاذن الله في زيارته فيؤذن لهم يعني حضرت
صادق ع فرمودند كسيكه دوست دارد اينكه مصافحه نمايند باو
صد و بيست و چهار هزار پيغمبر پس بايد زيارت نمايد حسين
بن علي عليهما السلام را در شب نصف از ماه شعبان پس بدرستي كه
ارواح پيغمبران اذن ميطلبند از خداوند عالم در زيارت آنحضرت
پس اذن ميدهد خدا بايشان كه بزيارت آنسرور بروند وايضا
در وسائل از هرون بن خارجه از حضرت صادق ع روايت نموده
است قال من زار قبر الحسين بن علي عليهما السلام ثلث سنين متواليات
لا يفصل بينهن في النصف من شعبان غفرت له ذنوبه البتة
يعني آنسرور فرمودند كسيكه زيارت نمايد قبر حسين بن علي
را سه سال پي در پي كه فاصله بين آنها نباشد در نصف از
ماه شعبان مي آمرزد خداوند عالم گناهان او را البته ايضا
در وسائل از ابو جعفر ع روايت نموده كه آنسرور فرمودند من زار
قبر

قبر الحسين في النصف من شعبان غفرت ذنوبه ولم يكتب
عليه سيئة في سنته حتى يحول عليه الحول فان زار في السنة
الثانية غفرت له ذنوبه يعني كسيكه زيارت نمايد قبر امام حسين را
در نصف ماه شعبان آمرزيده ميشود گناهان او و نوشته
نميشود براو گناهي در آنسال تا اينكه بگردد براو يكسال پس
هرگاه زيارت نمايد آنسرور را در سال دويم آمرزيده ميشود
گناهان او وايضا در وسائل از زيد شحام روايت نموده كه حضرت
صادق ع فرمودند من زار الحسين في ليلة النصف من شعبان
غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تاخر ومن زار يوم عرفة
كتب الله له الف حجة متقبلة والف عمرة مبرورة ومن زار
يوم عاشورا فكانما زار الله فوق عرشه يعني كسيكه زيارت
نمايد حسين را در شب نيمه شعبان مي آمرزد خداوند عالم
گناهان او را آنچه گذشته و آنچه آينده و كسيكه زيارت نمايد آن
سرور را در روز عرفه مينويسد خداوند عالم در نامه
عمل او ثواب هزار حج مقبول و هزار عمره مبروره و كسيكه

زیارت نماید آنسرور را در روز عاشوراء پس گویا که زیارت
نموده است خدا را در فوق عرش وایضا در وسائل وباقی کتب
اخبار روایت نموده اند که حضرت صادق فرمودند من زار
الحسین فی النصف من شعبان غفر الله له ما تقدم من ذنبه
وما تأخر یعنی کسیکه زیارت نماید حسین را در نصف ماه
شعبان می آمرزد حق تعالی گناهان گذشته وآینده او را و
در وسائل از یونس بن یعقوب روایت نموده که حضرت صادق
فرمودند یا یونس لیلة النصف من شعبان یغفر الله لکل
من زار الحسین من المؤمنین ما قدموا من ذنوبهم وقیل
لهم استقبلوا العمل قال قلت هذا کله لمن زار الحسین علیه السلام
فی النصف من شعبان فقال یا یونس لو اخبرت الناس بما
فیها لمن زار الحسین لقامت ذکور الرجال علی الخشب یعنی آن
سرور فرمودند که ای یونس در شب نیمه از شعبان می آمرزد
خداوند منان از برای هر کس که زیارت نماید حسین ع را
از مؤمنین از گناهانیکه پیش کرده اند وگفته میشود که رو

بیاورید

بیاورید باین عمل که زیارت آنسرور باشد یونس میگوید عرض
کردم این همه فضیلت از برای کسی است که زیارت نماید حسین را
در نیمه شعبان آنسرور فرمودند ای یونس هرگاه خبر بدهم
مردمان را بانچیزیکه در فضیلت زیارت آنسرور است هر آینه
مردان از غایت شوق اعتماد بچوب دستی خواهند نمود و
روانه زیارت آنسرور خواهند شد وبعضی از فضلاء فرموده
اند که در زهر الربیع معنی لفظ لقامت ذکور الرجال علی الخشب را
باین طور بیان فرموده که سوار میشوند ذکور از مردان برچوب
مثل اینکه اطفال چوبی را در میان پاهای خود میگیرند وسر
آنچوب را بدست خود نگاه میدارند ومیدوند وآنچوب را
بمنزله حیوانی که سوار میشوند فرض مینمایند وعلی ای تقدیر
مراد سرعت در رفتن بزیارت آنسرور است ایضا در وسائل
وتحفة الزائر وباقی کتب اخبار مروی است از ابی حمزه ثمالی که
جناب سید الساجدین فرمودند من احب ان یصافحه مائة
الف نبی واربعة وعشرون الف انبیاء فلیزر الحسین علیه السلام

النصف من شعبان فان الملائكة والنبيين يستاذنون الله
في زيارته فيؤذن لهم فطوبى لمن صافحهم وصافحوه الحديث
يعني كسيكه دوست دارد اينكه مصافحه نمايند با وصد و بيست
چهار هزار پيغمبر پس زيارت نمايد حسين ع را در شب نيمه شعبان
پس بدرستى كه ملائكه و پيغمبران اذن ميخواهند از خداوند
عالم در زيارت او پس اذن ميدهد خداوند عالم بايشان
پس خوشا بحال كسى كه مصافحه كند پيغمبران را و مصافحه نمايند
پيغمبران او را تا آخر حديث وايضا در وسائل و كامل
الزيارة و تحفة الزائر از معوية بن وهب روايت شده
كه حضرت صادق ع فرمودند اذا كان اول يوم من شعبان
نادى مناد من تحت العرش يا وفد الحسين لا تخلوا ليلة النصف
من زيارة الحسين فلو تعلمون ما فيها لطالت عليكم السنة
حتى يجئ النصف يعني چون روز اول ماه شعبان داخل ميشود
منادى از زير عرش ندا ميكند كه اى گروه شيعيان خالى مگذاريد
شب نيمه اين ماه را از زيارت آنحضرت اگر بدانيد كه چه ثواب

دران

دران هست هر آينه از بسيارى انتظار سال بر شما دير ميگذرد
تا شب نيمه شعبان در آيد وايضا در وسائل و تحفة الزائر از
حضرت صادق ع روايت نموده كه ابى عبد الله برقى سؤال
نمود از آن بزرگوار ما لمن زار الحسين بن علي ع في النصف من
شعبان من الثواب فقال من زار الحسين في النصف من
شعبان يريد الله عز وجل وما عنده لا ما عند
الناس غفر الله في تلك الليلة ذنوبه ولو انها بعدد شعر
معزى كلب الحديث قال وهو في حد من زار الله في عرشه
يعني چه ثواب است از براى كسيكه زيارت نمايد آنسرور را
در شب نيمه شعبان كه غرضش اعنى حسين ابن علي عليهما السلم
را پس آنسرور فرمودند كسيكه زيارت نمايد آنسرور را
در شب نيمه شعبان كه غرضش محض رضاى حقتعالى باشد
و غير خدا كسى منظورش نباشد بيامرزد خداوند عالم
در اين شب جميع گناهان او را هرچند معاصى او بعدد موى
بزهاى قبيله كلب باشد تا اينكه آنحضرت بعد از تعجب راوى

فرمودند وانشخص در رتبه بمنزله کسی است که خدا در عرش
زیارت نموده است وایضا در وسائل روایت نموده که
حضرت صادق ع فرمودند من زار الحسین فی النصف من
شعبان کتب الله عز وجل له الف حجة یعنی کسیکه زیارت
نماید امام حسین را در شب نیمه شعبان مینویسد خداوند
عالم از برای او ثواب هزار حج وایضا در وسائل از حضرت
صادق ع روایت نموده که انسرور فرمودند یغفر الله
لزائر الحسین ما تقدم من ذنبه وما تاخر یعنی می امرزد
خداوند عالم از برای زیارت کننده کان امام حسین ع
در نیمه شعبان گناهان گذشته وآینده او را وایضا در
تحفة الزائر بچندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین
علیه السلام وامام جعفر صادق ع منقول است که هر که خواهد
مصافحه کند بان صد وبیست وچهار هزار پیغمبر پس
باید که زیارت نماید قبر ابی عبد الله الحسین را در نیمه
شعبان بدرستی که کدامند انها فرمود که نوح وابراهیم و

موسی

وموسی وعیسی ومحمد صلی الله علیهم اجمعین ایشانند که
مبعوث شده اند بمشرق ومغرب زمین وایضا در تحفة
الزائر و وسائل وکامل الزیارات از سالم بن عبد الرحمن روایت
نموده که حضرت صادق ع فرمودند من بات لیلة النصف من
شعبان بارض کربلا فقرأ الف مرة قل هو الله احد ویستغفر الله
الف مرة ویحمد الله الف مرة ثم یقوم فیصلی اربع رکعات
یقرأ فی کل رکعة الف مرة ایة الکرسی وکل الله به ملکین
یحفظانه من کل سوء ومن کل شیطان وسلطان ویکتب
ان حسناته ولا تکتب له سیئة یعنی کسی که در شب نیمه
شعبان از اول شب تا اخر شب در کربلای معلی بماند
وهزار مرتبه سوره قل هو الله احد را بخواند وهزار مرتبه
استغفار بکند وهزار مرتبه الحمد لله بگوید پس برخیزد
وچهار رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت هزار مرتبه ایه
الکرسی بخواند حق تعالی موکل کرداند با او دو ملک را که
حفظ نمایند انرا از هر بدی واز شر هر شیطان وسلطانی

وحسنات آنرا برای او بنویسند وگناهی بر او ننویسند وتا
با او بیند از برای او استغفار کنند باب هشتم در فضیلت زیارت
آنسرور است در ماه مبارک رمضان خصوص در شب
اول وشب نصف آن وشب آخر آن در شب قدر وورد کامل
الزیارة ووسائل وتحفة الزائر از حضرت صادق علیه السلام
روایت نموده اند که آنسرور فرمودند من زار الحسین
بن علی علیهما السلام فی شهر رمضان ومات فی الطریق لم
یعرض ولم یحاسب وقیل له ادخل الجنة آمنا یعنی کسیکه
بزیارت قبر امام حسین ع برود در ماه مبارک رمضان
ودر بین راه بمیرد اورا بموقف حساب نیاورند وباو
بگویند داخل بهشت شو بطریق امن وراحت وایضا در
وسائل وتحفة الزائر از حضرت امام جعفر صادق
سؤال شد که آیا زیارت حضرت امام حسین را وقتی
هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید
آنحضرت را در هر وقت ودر هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت

خیر

خیر مقرری است وهر که آنرا بیشتر بعمل آورد خیر بهتر خواهد یافت
وسعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال
صالحه در آنها ثوابش مضاعف است ودر آن اوقات شریفه ملائکه
از آسمان نازل میشوند از برای زیارت آنحضرت پس پرسیدند
از فضیلت زیارت آنحضرت در ماه مبارک رمضان فرمود که هر که
بزیارت آنحضرت برود از روی خشوع از برای خدا وپشیمان
از گناهان وطلب آمرزش کند از آنها در یکی از سه شب از ماه
رمضان در شب اول یا شب نیمه ماه یا شب آخر ماه گناهان و خطا
از او فرو ریزد چنانچه برگهای خشکیده بباد تند از درختان
میریزد تا آنکه از گناه پاک شود ومانند روزی که از مادر متولد
شده بوده است وبا این ثوابها از برای او باشد مثل ثواب
کسیکه در آنسال حج وعمره کرده باشد ودو ملک او را ندا کنند
که ندای ایشان را هر صاحب روحی بشنود بغیر از جن وانس یکی
از آنها گوید که ای بندهٔ خدا پاک شدی پس عمل را از سر گیر ودیگری
گوید که ای بندهٔ خدا دعایت مستجاب شد پس بشارت باد ترا با آمرزش

از جانب خدا و فضلی بزرگ **ایضا** در تحفة الزائر بسند معتبر
از حضرت صادق ع روایت نموده که آنحضرت فرمودند که شب قدر
در دهه روز آخر ماه مبارک رمضان است هر که آن شب را نزد قبر امام
حسین دریابد و دو رکعت یا بیشتر نماز در آنجا بجا آورد و از
حقتعالی بهشت را سؤال کند و پناه برد بسوی او از آتش جهنم
حقتعالی باو عطا فرماید آنچه سؤال کرده است و پناه دهد از
از آنچه از آن پناه جسته است و همچنین اگر سؤال کند که خدا باو
عطا نماید از بهترین چیزهائیکه در این شب مقدر شده است
یا حاجتی از خدا بطلبد که در آن گناهی نباشد امید دارم که سؤالش
بان داده شود و از چیزهائیکه حذر کرده است نگاه داشته شود
و شفاعت او را قبول کند حقتعالی در حق ده کس از اهل بیت او
که همه مستوجب عذاب شده باشند و حقتعالی بسیار ذخیره ساخته
است بسؤال کننده و بنده خود و **علامه** مجلسی در زاد المعاد فرموده
که زیارت آنحضرت در شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم
ماه مبارک رمضان مستحب موکد است خصوصا در شب بیست و سیم

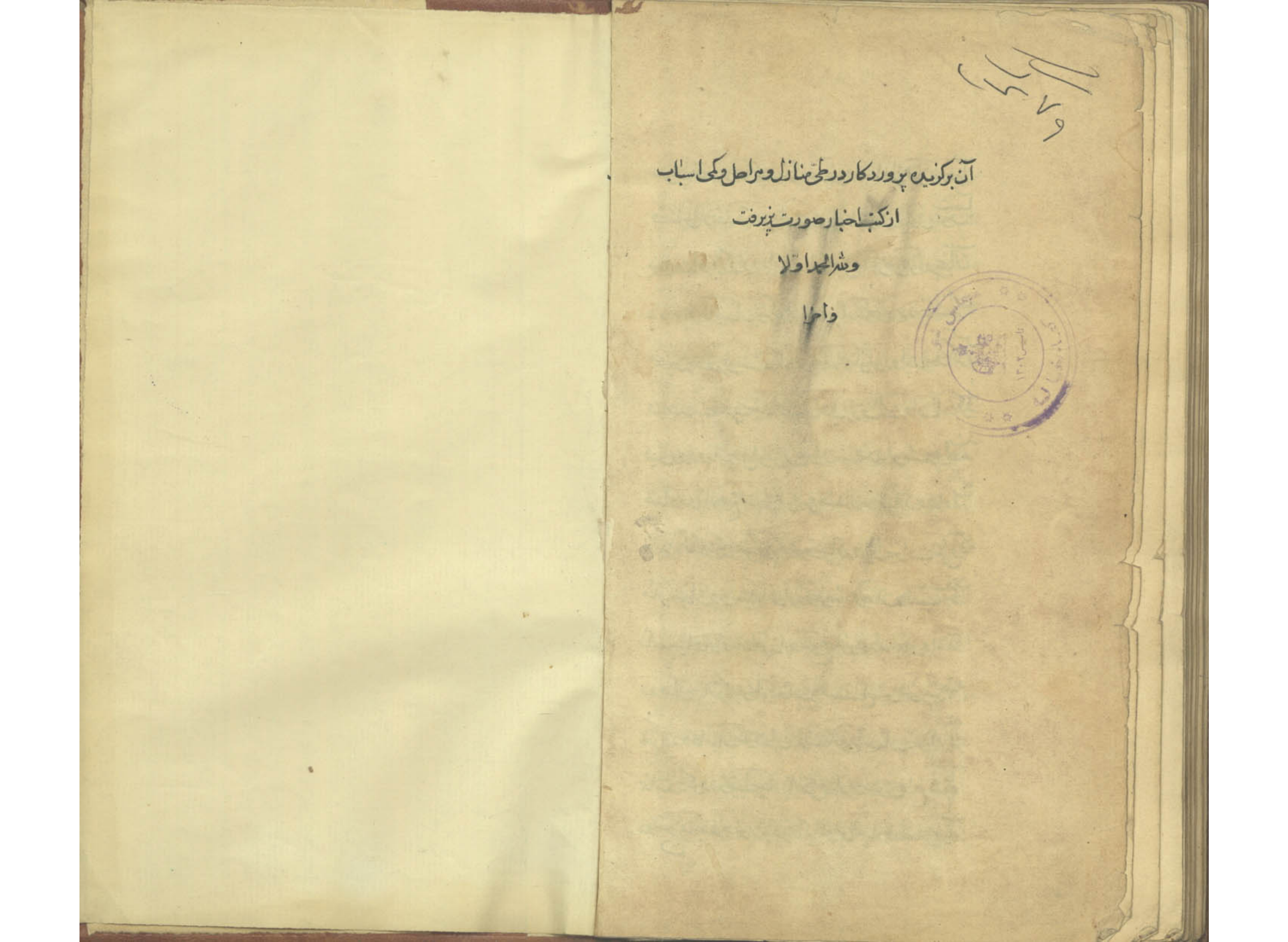
ودر

و در **وسائل** و تحفة الزائر بسند معتبر از امام زاده عبد العظیم
رضی الله عنه روایت نموده که حضرت امام محمد تقی علیه السلام
فرمود در حدیثی که بعضی از آن حدیث اینست من زار الحسین علیه السلام
لیلة ثلث و عشرین من شهر رمضان وهی اللیلة التی یرجی ان یکون
لیلة القدر وفیها یفرق کل امر حکیم صافحه اربعة و عشرون
الف نبی و ملک کلهم تستاذن فی زیارة الحسین فی تلک اللیلة
یعنی کسیکه زیارت نماید امام حسین در شب بیست و سیم ماه
مبارک رمضان و آن شبی که امید هست که شب قدر باشد و در آن شب
هر امر محکمی جدا و مقدر شود مصافحه کنند با او روح صد و
بیست و چهار هزار ملک و پیغمبر که همه رخصت میطلبند از خدا
در زیارت آنحضرت در این شب و در تحفة الزائر لفظ ملک نیست
شاید اصح باشد نظر بکه این حدیث در کتب اخبار دیگر بدون
این لفظ در **تهذیب** و وسائل و تحفة الزائر و باقی کتب اخبار از
حضرت صادق ع روایت نموده اند که آنحضرت فرمودند اذا کان
لیلة القدر یفرق الله کل امر حکیم نادی مناد من السماء السابعة

من بطنان العرش الا ان الله قد غفر لمن اتی قبر الحسین یعنی چون
شب قدر میشود جدا میکند خداوند عالم هر امر محکمی را فریاد
مینماید منادی کننده از آسمان هفتم از میان عرش که بدرستیکه خدا
امرزید از برای هر کس که زیارت نماید قبر امام حسین را و در کتاب
وسائل لفظ من السماء السابعة موجود است چنانچه نقل شد
و در باقی کتب دیگر این لفظ نیست و هو العالم مؤلف گوید که چون
شروع در تحریر این احادیث شریف و تالیف این صحیفه منیف در
زمان توجه بکربلای معلی در طی منازل و مراحل و اتمام آن در آستان
عرش نشان سید الخافقین و مصداق حسین منی و انا من حسین
گردید لهذا بجهة اینکه سهو و نسیان لازمه بنی نوع انسان است
این صحیفه منیفه را بنظر فیض منظر بعضی از علمای کربلای معلی
رسانیده که هرگاه سهوی واقع شده باشد در تصحیح آن برآیم
عالم ربانی و مشید ارکان دین داری و ممهد قواعد حق گذاری
اعنی جناب ملا محمد حسین الحائری القزوینی بعد از مطالعه مرحی
از این فضایل روحانی نهایت تحسین نمودند و با این حقیر

سرا

سراپا تقصیر فرمودند که حدیثی در بحار الانوار در باب
فضایل الائمة علیهم السلام دیده ام مجهد یادگاری و زیادتی شوق شیعیان
بزیارت آن بزرگوار در این اوراق نقل نما عرض نمودم بجان منت
دارم بفرمائید آن بزرگوار بخط مبارک خود در حاشیه این
صحیفه منیفه نوشتند که در بحار الانوار روایت شده که هر کس
در خدمت حضرت سید الشهداء علیه الاف التحیة والثناء یکروز
بسر برد در نامه عمل او ثواب هزار شب قدر نوشته خواهد شد
خداوند عالم جمیع شیعیان و آرزومندان را بزیارت و مجاورت این
قبة الاسلام آن فخر انام مشرف سازد و این شرافت عظمی را سر
مایه نجات و وسیله افتخار در عرصه عرصات و سبب رو سفیدی
نامه سیاهان و عصاة نماید متوقع از برادران ایمانی و اخلاء
روحانی چنانم که هرگاه بمطالعه و استنساخ این نسخه شریفه
بهره ور و کامیاب شوند این مذنب عاصی را بدعای خیر یاد آوری
نمایند و اگر در ترتیب اخبار یا نقل احادیث سهوی واقع شده باشد
در تصحیح آن بقلم عفو برآیند زیرا که اکثر این اخبار و فضایل زیارات

آن برگزیدهٔ پروردگار در طیّ منازل و مراحل و کمی اسباب

از کتب اخبار صورت پذیرفت

و لله الحمد اوّلاً

و آخراً